அகில பாரத சங்கர ஸேவா ஸமிதி வெளியீடு

॥ श्रीः ॥

"एषा शंकरभारती विजयते निर्वाणसौख्यप्रदा"

ஏஷா ஶங்கரபா⁴ரதீ விஜயதே நிர்வாணஸௌக்²யப்ரதா³

श्रीजगद्गुरुग्रन्थमाला

ஸ்ரீ ஜக³த்³கு³ரு க்³ரந்த²மாலா

॥ वाक्यवृत्तिः ॥

வாக்ய வ்ருத்தி

ஸ்ரீ வாணீவிலாஸ் பிரஸ்

ஸ்ரீரங்கம்.

1963

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

॥ समर्पणम् ॥

श्रीमच्छंकरदेशिकस्य महिता मूर्तिद्वयी या स्थिता
तत्रैका हि तिरोबभूव विजने केदारनाथस्थले ।
अन्या वर्णमयी तु भाष्यनिचयस्तोत्रप्रबन्धात्मना
सर्वत्रैव समुज्ज्वला विजयते ताभ्यां तनुभ्यां नमः ॥ १ ॥

यस्तत्रास्ति लघुप्रबन्धनिचयः स्तोत्राणि भूयांसि वा
तेषां द्राविडभाषयाऽनुवदनं विद्वद्वरैः कारितम् ।
श्रीमच्छंकरसेविनी सुसमितिः सम्यक्प्रकाश्याधुना
विद्यातीर्थपदे समर्पयति तत् लोकोपकारक्षमम् ॥ २ ॥

शंकरगुरुसंस्थापितसर्वजगद्वन्द्यशारदापीठम् ।
शंकरसेवासमितिः प्रकरणमालार्पणादलंकुरुते ॥ ३ ॥

शंकरगुरुवररचितप्रकरणमालां शुभानुवादयुताम् ।
शंकरपरंपरागतविद्यातीर्थे समार्पिपत्समितिः ॥ ४ ॥

शंकरसेवारसिकाः शांकरसिद्धान्तसारसर्वस्वम् ।
शंकरसेवासमितिप्रकटनमालां सदाऽपि सेवन्ताम् ॥ ५ ॥

பதிப்புரை.

ஸ்ரீ சிருங்ககிரி ஸ்ரீ ஜகத்குரு மஹா ஸந்நிதானம் அவர்களின் பரமானுக்ரஹத் தால் பிரசுரிக்கப்பட்டுவருகின்ற ஸ்ரீ ஜகத்குரு கிரந்தமாலையில் ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதா சார்யார் அருளிய கிரந்தங்களில் **வாக்ய வ்ருத்தி**, என்ற பிரகரணத்துக்கு வழக்கம் போல பதவுரை பொழிப்புரை, விரிவுரைகளுடன் வெளிவந்துள்ளன.

வாக்ய வ்ருத்தி: வேதாந்தத்தில் வாக்யம் என்பது "தத்த்வமஸி" முதலான மஹா வாக்யங்களைக் குறிக்கும். அவைகளில் முக்யமானதும், சாந்தோக்ய உபநிஷத்தில் தந்தை தனயனுன சிஷ்யனுக்கு உபதேசிக்கின்றதுமான "தத்த்வமஸி" என்ற மஹா வாக்யத்தை விவரணம் செய்வதால் இதற்கு "வாக்ய விருத்தி" என்ற பெயர் அமைந்துள்ளது. குரு சிஷ்ய ஸம்வாத ரூபமாக அமைந்துள்ள இப்பிரகரணத் தில் 'த்வம்' பதத்தினுடையவும் 'தத்' பதத்தினுடையவும் அர்த்தங்களை விரிவாகக் காட்டி வாக்யார்த்தம் அபேதம் என்றும், வாச்யார்த்தத்தில் இது பொருந்தாததால் இரண்டு பதங்களிலும் லக்ஷ்யார்த்தத்தைக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் கூறி, ஜீவ ப்ரஹ்மாபேதத்தையும், இதன் ஞானத்தால் வரும் பயனையும் உபதேசிக்கிருர்.

இப்பிரகரணத்துக்கு தமிழில் பதவுரை, பொழிப்புரை, கருத்துரைகளை எழுதித் தந்து உதவியுள்ள **ஸ்ரீ R. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யர்** அவர்களுக்கு நம் ஸமிதியின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீ பகவத்பாதாள் அருளிய உயர்ந்த இந்த நூல் சிறந்த முறையில் வெளி வரும்படி பரமானுக்ரஹம் செய்து உள்ள சிருங்கேரி ஸ்ரீ ஜகத்குருவின் மலரடிகளை எப்பொழுதும் பணிவோமாக.

K.V. சுப்பரத்னம் அய்யர்,
பொதுக் கார்யதர்சி.
அகில பாரத சங்கர ஸேவா ஸமிதி

॥ श्रीः ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ वाक्यवृत्तिः ॥

வாக்ய வ்ருத்தி

ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசார்யர் அருளியது.

[நான்கு மஹா வாக்கியங்களில் உபதேச வாக்கியமாயுள்ள "தத் த்வம் அஸி" என்ற மஹா வாக்கியத்திற்கு வியாக்யானமாக இச்சிறு பிரகரணம் ஸ்ரீமத் சங்கர பகவத் பாதாசார்யாரால் அனுக்ரஹிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குரு சிஷ்ய ஸம்வாத ரூபமாய் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.]

सर्गस्थितिप्रलयहेतुमचिन्त्यशक्ति
विश्वेश्वरं विदितविश्वमनन्तमूर्तिम् ।
निर्मुक्तबन्धनमपारसुखाम्बुराशिं
श्रीवल्लभं विमलबोधनं नमामि ॥ १ ॥

ஸர்க³ ஸ்தி²தி ப்ரலய ஹேதுமசிந்த்ய ஶக்தி
விஶ்வேஶ்வரம் விதி³த விஶ்வமனந்த மூர்திம் ।
நிர்முக்தப³ந்த⁴னமபாரஸுகா²ம்பு³ராஶிம்
ஸ்ரீ வல்லப⁴ம் விமல போ³த⁴னம் நமாமி ॥ 1 ॥

सर्गस्थितिप्रलयहेतुं ஸர்க³ஸ்தி²திப்ரலயஹேதும்	=	ஜகத்தினுடைய ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, பிரளயம், இவைகளுக்கெல்லாம் காரணமாயும்,
अचिन्त्यशक्तिं அசிந்த்யஶக்திம்	=	மனஸினுல் சிந்திக்க முடியாத சக்தி வாய்ந்தவராயும்,
विश्वेश्वरं விஶ்வேஶ்வரம்	=	ஸகல பிரபஞ்சத்திற்கும் ஈசுவரனுயும்,
विदितविश्वं விதி³தவிஶ்வம்	=	ஜகத் முழுவதையும் அறிந்தவராயும்,
अनन्तमूर्तिं அனந்தமூர்திம்	=	எல்லையில்லாத ஸ்வரூபமுள்ளவராயும்,
निर्मुक्तबन्धनं நிர்முக்தப³ந்த⁴னம்	=	எவ்விதக் கட்டுகளும் இல்லாதவராயும்,
अपारसुखाम्बुराशिं அபாரஸுகா²ம்பு³ராஶிம்	=	கரையற்ற ஆனந்தக்கடலாயும்,

श्रीवल्लभं **ஸ்ரீ வல்லப⁴ம்**	=	ஸகலவித ஸம்பத்தோடு கூடினவராயும்,
विमलबोधनं **விமல போ³த⁴னம்**	=	நிர்மலமான ஞானஸ்வரூபராயுமுள்ளவரை,
नमामि **நமாமி**	=	நமஸ்கரிக்கிறேன்.

ஜகத்தினுடைய ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி பிரளயம் இவைகளுக்கெல்லாம் காரண மாயும், மனதிஞல் சிந்திக்கமுடியாத சக்தி வாய்ந்தவராயும், ஸகல பிரபஞ்சத்திற் கும் ஈசுவரனுயும், ஜகத் முழுவதையும் அறிந்தவராயும், எல்ஜலயில்லாத ஸ்வரூப முள்ளவராயும், எவ்விதக் கட்டுகளும் இல்லாதவராயும், கரையற்ற ஆனந்தக் கட லாயும், ஸகலவித ஸம்பத்தோடு கூடினவராயும், நிர்மலமான ஞானஸ்வரூபரா யுமுள்ளவரை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

[எந்த கிரந்தம் இயற்றிஞலும் ஆரம்பத்தில் மங்களா சரணம் செய்யவேண்டு மென்ற ஸம்பிரதாயத்தை அனுஸரித்து ஸ்ரீமத் ஆசார்யாரும் முதல் சுலோகத்தில் இஷ்ட தேவதையையும், இரண்டாவது சுலோகத்தில் குருவையும் வணங்கிவிட்டு மேல்சுலோகங்களில் உத்தேசித்த விஷயத்தை நிர்வசனம் செய்கிருர். ஸ்ரீமத் ஆசார்யாருக்கு இஷ்டதேவதை சுத்த சைதன்யமேயாகும். பரமசிவஜனயே ஸாதார ணமாகக் குறிக்கும் விசுவேசுவரர்" என்ற பதத்தையும், மஹாவிஷ்ணுவையே ஸாதாரணமாகக் குறிக்கும் "ஸ்ரீ வல்லபர்" என்ற பதத்தையும், விசேஷணமாகக் கொடுத்திருப்பதஞல் சிவ விஷ்ணு பேதத்திற்கு அதீதமான பரம் பொருள்தான் இங்கு வணங்கப்படுகிறதென்பது தெளிவாகத் தெரியவருகிறது. அந்தப் பரம்பொருளுக்கு ஸ்வரூப லக்ஷணமான ஸத்யம் ஞானம் அனந்தம் ஆனந்த மென்பதையும், தடஸ்த லக்ஷணமான ஜகத்தின் சிருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரகர்த்தா என்பதையும் இந்த சுலோகத்தில் எடுத்துக் காட்டுகிருர்.] **(1)**

यस्य प्रसादादहमेव विष्णुर्मय्येव सर्वं परिकल्पितं च ।
इत्थं विजानामि सदात्मरूपं तस्यांघ्रिपद्मं प्रणतोऽस्मि नित्यम् ॥ २ ॥

யஸ்ய ப்ரஸாதா³த³ஹமேவ விஷ்ணு:
மய்யேவ ஸர்வம் பரிகல்பிதம் ச ।
இத்த²ம் விஜாநாமி ஸதா³த்மரூபம்
தஸ்யாங்க்⁴ரி பத்³மம் ப்ரணதோ(அ)ஸ்மி நித்யம் ॥ 2 ॥

यस्य **யஸ்ய**	=	எவருடைய,
प्रसादात् **ப்ரஸாதா³த்**	=	அனுக்ரஹத்தால்,

अहं एव	=	நானே,
அஹம் ஏவ		
विष्णुः	=	வியாபகமான பிரஹ்மம் என்றும்,
விஷ்ணு:		
मयि एव	=	என்னிடத்திலேயே,
மயி ஏவ		
सर्वं	=	எல்லாம்,
ஸர்வம்		
परिकल्पितं च	=	கல்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும்,
பரிகல்பிதம் ச		
इत्थं	=	இவ்விதமாக,
இத்த²ம்		
सदात्मरूपं	=	ஸத்தாக இருக்கும் ஆத்மஸ்வரூபத்தை,
ஸதா³த்மரூபம்		
विजानामि	=	நான் அறிகிறேனே,
விஜாநாமி		
तस्य	=	அவருடைய,
தஸ்ய		
अंघ्रिपद्मं	=	பாதகமலத்தை,
அங்க்⁴ரிபத்³மம்		
नित्यं	=	எப்பொழுதும்,
நித்யம்		
प्रणतः	=	நமஸ்கரிக்கிறவனாக,
ப்ரணத:		
अस्मि	=	இருக்கிறேன்.
அஸ்மி		

எவருடைய அனுக்ரஹத்தால் நானே வியாபகமான பிரஹ்மம் என்றும் என்னிடத்திலேயே எல்லாம் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் இவ்விதமாக ஸத்தாக இருக்கும் ஆத்மஸ்வரூபத்தை நான் அறிகிறேனே, அவருடைய பாத கமலத்தை எப்பொழுதும் நமஸ்கரிக்கிறவனாக இருக்கிறேன்.

[இந்தப் பிரகரணத்திற்கே பிரஹ்மத்திற்கும் ஆத்மாவிற்கும் ஸ்வரூபத்தில் பேதமில்லை என்பதுதான் விஷயம். முதல் சுலோகத்தினால் பிரஹ்மஸ்வரூபத்தைச் சொல்லிவிட்டு, அந்தப் பிரஹ்மத்திற்கும் தனக்குமுள்ள அபேதத்தைப் போதித்த குருவிற்கு இந்த சுலோகத்தில் வந்தனம் செய்கிறார். இனி மேல் சுலோகங்களால் குரு சிஷ்ய ஸம்வாதத்தை வர்ணிக்கிறார்.] **(2)**

तापत्रयार्कसन्तप्तः कश्चिदुद्विग्नमानसः ।
शमादिसाधनैर्युक्तः सद्गुरुं परिपृच्छति ॥ ३ ॥

தாப த்ரயார்க ஸந்தப்த: கஶ்சிது3த்3விக்3ன மானஸ: ।
ஶமாதி3 ஸாத4னைர் யுக்த: ஸத்3கு3ரும் பரிப்ருச்ச2தி ॥ 3 ॥

तापत्रयार्कसन्तप्तः **தாப த்ரயார்க ஸந்தப்த:**	=	(ஆத்யாத்மிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம், என்ற) மூன்றுவித தாபங்களாகிற ஸூர்யனால் நன்கு தபித்தவனாய்,
उद्विग्नमानसः **உத்3விக்3னமானஸ:**	=	(எப்படி இவைகளிலிருந்து விடுபடுவோம் என்று) நடுங்கின மனதுள்ளவனாய்,
कश्चित् **கஶ்சித்**	=	ஒருவன்,
शमादिसाधनैः **ஶமாதி3 ஸாத4னை:**	=	சமம் முதலான ஸாதனங்களுடன்,
युक्तः **யுக்த:**	=	கூடினவனாய்,
सद्गुरुं **ஸத்3கு3ரும்**	=	உத்தமமான குருவை (தேடியடைந்து),
परिपृच्छति **பரிப்ருச்ச2தி**	=	கேட்கிறான்.

(ஆத்யாத்மிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம் என்கிற) மூன்றுவித தாபங்களாகிற ஸூர்யனால் நன்கு தபித்தவனாய் (எப்படி இவைகளிலிருந்து விடுபடுவோம் என்று) நடுங்கின மனதுள்ளவனாய் ஒருவன் சமம் முதலான ஸாதனங்களுடன் கூடினவனாய் உத்தமமான குருவை (தேடியடைந்து) கேட்கிறான்.

[தாபம் மூன்றுவிதம்: - தன் சரீரத்திற்குள்ளேயே பூர்வ கர்மாவின் பலனாக ஏற்படக்கூடிய ஜ்வரம் முதலியது ஆத்யாத்மிகம்; தன்னைத்தவிரவுள்ள திருடன், புலி முதலியதால் ஏற்படக்கூடிய துக்கம் ஆதிபௌதிகம்; தன்னிடமிருந்தாவது தன்னைப் போலுள்ள பிராணி வர்க்கத்தினிடமிருந்தாவது ஏற்படாமல் அக்னி, வாயு முதலான தேவதைகளால் ஏற்படக்கூடிய மழை இடி முதலியது ஆதிதைவிகம். உலக மத்தியில் சரீரத்துடன் பிறந்தாலேயே இம்மூன்று தாபங்களும் நிச்சயமாக உண்டு. அவைகளால் பீடிக்கப்படாமலிருக்கவேண்டுமானால் சரீர ஸம்பந்தம் இருக்கக் கூடாது. சரீரமில்லாமல் எப்படி இருக்கமுடியும்? ஆகையால் எப்பொழுதும் இந்த தாபங்களை ஸஹித்துத்தான் தீரவேண்டுமோ என்று பயந்தவன் தான் ஸத்குருவைத் தேடி விடுதலையடைவதற்கு வழியுண்டாவென்று கேட்பான். சரீரம், இந்திரியங்கள், மனஸ் எல்லாவற்றையும் அடக்கி சுத்தமாக வைத்துக்கொண்டிருந்தால்தான் அக்குருவின் உபதேசமும் பிரயோஜனப்படும். ஆகையால் குருவைத் தேடிச் செல்லும் சிஷ்யனுக்கு ஸம்ஸாரதாபத்தில் பயம், அதிலிருந்து விடுபடவேண்டுமெ

ன்ற ஆவல், அதற்கு வேண்டிய தேஹேந்திரியாதி நிக்ரஹம் இவை யாவும் அவசியம் தேவையென்பது இந்த சுலோகத்தில் காட்டப்பட்டது. இம்மூன்று அம்சங்களேயே நான்காகவும் பிரித்து விவேகம், வைராக்யம், சமாதிஷட்கம், முமுக்ஷுதை என்ற பெயரால் ஸாதன சதுஷ்டயம் என்பார்கள். இவ்வித யோக்ய தையுள்ள சிஷ்யன் குருவினிடம் கேட்கவேண்டிய முறையை அடுத்த சுலோகத்தில் காட்டுகிறார்.] **(3)**

(அவதாரிகை) சிஷ்யன் குருவினிடம் பிரார்த்தித்துக் கேட்கிறுன்: -

अनायासेन येनास्मान्मुच्येय भवबन्धनात् ।
तन्मे संक्षिप्य भगवन्केवलं कृपया वद ॥ ४ ॥

அனுயாஸேன யேனாஸ்மான் முச்யேய ப^{4}வப^{3}ந்த^{4}னுத் ।
தன்மே ஸங்க்ஷிப்ய ப^{4}க^{3}வன் கேவலம் க்ருபயா வத^3 ॥ 4 ॥

अस्मात् = இந்த,
அஸ்மாத்

भवबन्धनात् = ஸம்ஸாரமாகிற கட்டிலிருந்து,
ப^{4}வப^{3}ந்த^{4}னுத்

अनायासेन = அதிக சிரமமில்லாமல்,
அனுயாஸேன

येन = எந்த உபாயத்தினுல்,
யேன

मुच्येय = விடுபடுவேனே,
முச்யேய

तत् = அதை,
தத்

भगवन् = ஹே பகவன்,
ப^{4}க^{3}வன்

संक्षिप्य = சுருக்கமாக,
ஸங்க்ஷிப்ய

मे = எனக்கு,
மே

कृपया केवलं = கருணையினுல் மாத்திரம்,
க்ருபயா கேவலம்

वद = சொல்லும்.
வத^3

இந்த ஸம்ஸாரமாகிற கட்டிலிருந்து அதிக சிரமமில்லாமல் எந்த உபாயத்தி ஞல் விடுபடுவேஞே அதை, ஹே பகவன், சுருக்கமாக எனக்குக் கருணையினால் மாத்திரம் சொல்லும்.

[ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து விடுபடவேண்டுமென்ற வேகம் இருந்தபோதிலும், தன் னுடைய யோக்கியதை மிகவும் குறைவாயிருப்பதால், தன் யோக்கியதைக்குத் தக்கவாறு ஸாதனத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்றும், அந்த ஸாதனமும் அனுஷ்டி க்க அதிக சிரமமில்லாமலிருக்கவேண்டுமென்றும், ஆகையிஞலேயே அதிக விஸ்தாரமில்லாமல் சுருக்கமாயிருக்கவேண்டுமென்றும் சிஷ்யன் பிரார்த்திக்கிறன். குரு ஆத்மஞானியாயிருப்பதால் அவருக்கு சிஷ்யஞல் ஆகவேண்டிய கார்யம் ஒன்றுமில்லை. குருவினுடைய மஹிமைக்குத் தக்கபடி ஸேவை செய்யவும் சிஷ்யனுக்குச் சக்தியில்லை. அப்படியிருக்க குரு சிஷ்யனுக்கு உபதேசம் செய்ய வேண்டுமாஞல் அதற்கு வேறு எவ்விதக்கைம்மாறையும் எதிர்பாராமல் கருணையிஞல் மாத்திரம் அனுக்ரஹிக்க வேண்டுமென்பதையும் வினயத்துடன் தெரிவிக்கிறான்.] **(4)**

(அவதாரிகை) குரு சொல்கிறார்: -

साध्वी ते वचनव्यक्तिः प्रतिभाति वदामि ते ।
इदं तदिति विस्पष्टं सावधानमनाः शृणु ॥ ५ ॥

ஸாத்^{4}வீ தே வசந வ்யக்திஃ ப்ரதிபா^{4}தி வதா^{3}மி தே ।
இத^{3}ம் ததி^{3}தி விஸ்பஷ்டம் ஸாவதா^{4}னமஞஃ ஶ்ருணு ॥ 5 ॥

ते = உன்னுடைய,
தே

वचनव्यक्तिः = வாக்கிஞல் வெளியிட்டது,
வசந வ்யக்திஃ

साध्वी = மிகவும் அழகாக,
ஸாத்^{4}வீ

प्रतिभाति = தெரிகிறது,
ப்ரதிபா^{4}தி

इदं = இது தான்,
இத^{3}ம்

तत् = அது,
தத்

इति = என்று,
இதி

विस्पष्टं = மிகத்தெளிவாக,
விஸ்பஷ்டம்

ते = உனக்கு,

தே

वदामि = சொல்கிறேன்,

வதா³மி

सावधानमना: = அதிலேயே மனதை வைத்து,

ஸாவதா⁴னமனா:

शृणु = கேள்.

ஶ்ருணு

நீ வாக்கினுல் வெளியிட்டது மிகவும் அழகாகத் தெரிகிறது. இதுதான் அது என்று வெகு தெளிவாக உனக்குச் சொல்கிறேன். அதிலேயே மனதைச் செலுத்திக் கேள்.

[[சிஷ்யனுடைய ஆவஜலயும், சிரத்தையையும் கவனித்து, அவனுடைய கேள் வியை சிலாகித்துவிட்டு, உபதேசம் செய்ய ஆரம்பிப்பதற்கு முன் சிஷ்யன் மனதை வேறிடத்தில் ஸஞ்சரிக்கச்செய்யாமல், சொல்லப்படும் விஷயத்தையே வெகு ஜாக்ரதையாகக் கேட்கவேண்டுமென்று குரு எச்சரிக்கிருர்.] **(5)**

तत्वमस्यादिवाक्योत्थं यजीव परमात्मनो: ।
तादात्म्यविषयं ज्ञानं तदिदं मुक्तिसाधनम् ॥ ६ ॥

தத்வமஸ்யாதி³வாக்யோத்த²ம் யஜீவ பரமாத்மனோ: ।
தாதா³த்ம்யவிஷயம் ஜ்ஞானம் ததி³த³ம் முக்திஸாத⁴னம் ॥ 6 ॥

तत्वमस्यादिवाक्योत्थं = "தத்த்வம் அஸி" முதலான வாக்கியங்களிலிருந்து

தத்வமஸ்யாதி³வாக்யோத்த²ம் ஏற்படும்,

जीव परमात्मनो: = ஜீவனுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும்,

ஜீவ பரமாத்மனோ:

तादात्म्यविषयं = உள்ள ஒரே தன்மையை விஷயமாயுள்ள,

தாதா³த்ம்யவிஷயம்

ज्ञानं = ஞானம்,

ஜ்ஞானம்

यत् = எதுவோ,

யத்

तत् = அதுவே,

தத்

इदं = இந்த (நீ கேட்ட),

இத³ம்

मुक्तिसाधनं = விடுதலைக்கு ஸாதனம்.
முக்திஸாத⁴னம்

"தத் த்வம் அஸி " முதலான வாக்கியங்களிலிருந்து ஏற்படும் ஜீவனுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் உள்ள ஒரே தன்மையை விஷயமாயுள்ள ஞானம் எதுவோ, அதுவே இந்த (நீ கேட்ட) விடுதலைக்கு ஸாதனம்.

[சிஷ்யன் மோக்ஷ ஸாதனத்தைச் சுருக்கமாகச்சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டதையனுஸரித்து குரு வெகு சுருக்கமாய் சொல்லிவிட்டார். ஜீவனும் பரமாத்மாவும் வாஸ்தவ ஸ்வரூபநிலையில் ஒன்றுதான் என்று உணர்ந்து விட்டால் மோக்ஷம் ஏற்பட்டுவிடும். இந்த ஞானம்தான் ஸாதனம். இந்த ஞானம் ஏற்படுவதற்கு உபநிஷத்துக்களிலுள்ள 'தத் த்வம் அஸி' முதலான வாக்கியங்களின் தாத்பர்ய ஞானம் காரணம் என்றும் உபதேசித்துவிட்டார். இவ்விதமாக அந்த ஞானத்திற்குரிய லக்ஷணத்தையும் பிரமாணத்தையும் எடுத்துச்சொன்னர். ஆனலும் பிரமாண வாக்கியத்தின் தாத்பர்யத்தை அவ்வளவு ஸுலபமாய்க் கேட்டவுடன் உணர்ந்துவிட முடியாததனல் சிஷ்யன் குருவைப்பார்த்து இதை நன்ருக விளக்கிச் சொல்லும்படி கேட்கிருன்.] **(6)**

(அவதாரிகை) சிஷ்யன் கேட்கிருன்: -

को जीवः कः परचात्मा तादात्म्यं वा कथं तयोः ।
तत्वमस्यादिवाक्यं वा कथं तत्प्रतिपादयेत् ॥ ७ ॥

கோ ஜீவ꞉ க꞉ பரசாத்மா தாதா³த்ம்யம் வா கத²ம் தயோ꞉ ।
தத்வமஸ்யாதி³ வாக்யம் வா கத²ம் தத் ப்ரதிபாத³யேத் ॥ 7 ॥

जीवः = ஜீவன் என்பது,
ஜீவ꞉
कः = யார்?
க꞉
परः आत्मा च = பரமாத்மாவும்,
பர꞉ ஆத்மா ச
कः = யார்?
க꞉
तयोः = அவ்விருவர்களுக்கும்,
தயோ꞉
तादात्म्यं वा = ஒன்ருயிருக்கும் தன்மைதான்,
தாதா³த்ம்யம் வா
कथं = எப்படி?
கத²ம்

तत् = அத்தன்மையை,

தத்

तत्वमस्यादिवाक्यं वा = 'தத்த்வம் அஸி' முதலான வாக்கியம்தான்,

தத்வமஸ்யாதி3 வாக்யம் வா

कथं = எப்படி,

கத2ம்

प्रतिपादयेत् = எடுத்துக்காட்டும்?

ப்ரதிபாத3யேத்

ஜீவன் என்பது யார்? பரமாத்மாவும் யார்? அவ்விருவர்களுக்கும் ஒன்றுயிருக்கும் தன்மைதான் எப்படி? அத்தன்மையை "தத் த்வம் அஸி" முதலான வாக்கியம் தான் எப்படி எடுத்துக்காட்டும்?

['த்வம்' 'தத்' 'அஸி' என்ற மூன்று வார்த்தைகளின் தாத்பர்யத்தை முறையே முதல் மூன்று கேள்விகளாலும், மூன்று வார்த்தைகளும் சேர்ந்த வாக்கியத்தின் தாத்பர்யத்தை நான்காவது கேள்வியினுலும் சிஷ்யன் கேட்கிறன். அதற்கும் சுருக்கமாகவே குரு பதில் சொல்லி விடுகிருர்.]

(அவதாரிகை) குரு பதில் கூறுகிருர்: -

अत्र ब्रूमः समाधानं कोऽन्यो जीवस्त्वमेव हि ।
यस्त्वं पृच्छसि मां कोऽहं ब्रह्मवासि न संशयः ॥ ८ ॥

அத்ர ப்3ரூம: ஸமாதா4னம் கோ(அ)ன்யோ ஜீவஸ் த்வமேவ ஹி ।
யஸ்த்வம் ப்ருச்ச2ஸி மாம் கோ(அ)ஹம் ப்3ரஹ்மவாஸி ந ஸம்ஶய: ॥ 8 ॥

अत्र = இந்த விஷயத்தில்,

அத்ர

समाधानं = ஸமாதானத்தை,

ஸமாதா4னம்

ब्रूमः = சொல்கிறோம்,

ப்3ரூம:

जीवः = ஜீவன் என்பது,

ஜீவ:

अन्यः = வேறு,

அன்ய:

कः = யார்?

க:

त्वं एव हि	=	நீயேதான்.
த்வம் ஏவ ஹி		
मां	=	என்ஜனப் பார்த்து,
மாம்		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
कः	=	யார்' என்று,
க:		
यः	=	எந்த,
ய:		
त्वं	=	நீ,
த்வம்		
पृच्छसि	=	கேட்கிருயோ, (அந்த நீ),
ப்ருச்ச²ஸி		
ब्रह्म एव	=	பிரஹ்மமாகவே,
ப்³ரஹ்ம ஏவ		
असि	=	இருக்கிருய்,
அஸி		
संशयः	=	ஸந்தேஹம்,
ஸம்ஶய:		
न	=	இல்ஜல.
ந		

இந்த விஷயத்தில் ஸமாதானத்தைச் சொல்கிறேம். ஜீவன் என்பது வேறு யார்? நீயேதான், என்ஜனப் பார்த்து 'நான் யார்' என்று எந்த நீ கேட்கிருயோ (அந்த நீ) பிரஹ்மமாகவே இருக்கிருய். ஸந்தேஹம் இல்ஜல.

[ஜீவ சப்தம் கேள்வி கேட்கிறவஜனயே குறிக்கிறது என்றும், பரமாத்ம சப்தம் பிரஹ்மத்தைக் குறிக்கிறது என்றும், ஆகையால் கேள்வி கேட்பவனே பிரஹ்மம் என்றும் மறுபடியும் சுருக்கமாகவே வாக்கியத்தை சொல்லி அர்த்தம் சொல்லி விட்டார். இதை அப்படியே கிரஹித்துக்கொள்ள புத்தி இடம் கொடுக்காததனுல் மறுபடியும் சிஷ்யன் வினவுகிறுன்.] **(8)**

(அவதாரிகை) சிஷ்யன் கேட்கிறுன்: -

पदार्थमेव जानामि नाद्यापि भगवन्स्फुटम् ।
अहं ब्रह्मेति वाक्यार्थं प्रतिपद्ये कथं वद ॥ ९ ॥

பதா3ர்த2மேவ ஜாநாமி நாத்3யாபி ப4க3வன் ஸ்பு2டம் ।
அஹம் ப்3ரஹ்மேதி வாக்யார்த2ம் ப்ரதிபத்3யே கத2ம் வத3 ॥ 9 ॥

भगवन् = ஹே பகவன்,
ப4க3வன்

अद्यापि = இன்னமும்,
அத்3யாபி

पदार्थं एव = பதங்களின் அர்த்தத்தைக்கூட,
பதா3ர்த2ம் ஏவ

स्फुटम् = தெளிவாக,
ஸ்பு2டம்

न जानामि = நான் அறியவில்லை. (அப்படியிருக்க),
ந ஜாநாமி

अहं = நானே,
அஹம்

ब्रह्म = ப்ரஹ்மம்,
ப்3ரஹ்ம

इति = என்றுள்ள,
இதி

वाक्यार्थं = வாக்கியத்தின் அர்த்தத்தை,
வாக்யார்த2ம்

कथं = எப்படி,
கத2ம்

प्रतिपद्ये = நான் அறிவேன்?
ப்ரதிபத்3யே

वद = சொல்லுங்கள்.
வத3

ஹே பகவன், இன்னமும் பதங்களின் அர்த்தத்தைக் கூடத் தெளிவாக நான் அறியவில்லை (அப்படியிருக்க) நானே பிரஹ்மம் என்றுள்ள வாக்கியத்தின் அர்த்தத்தை எப்படி நான் அறிவேன்? சொல்லுங்கள்.

[பதங்களின் அர்த்தத்தைச் சரியானபடி கிரஹித்துக் கொண்ட பிறகல்லவா பதஸமுதாயமான வாக்கியத்தின் அர்த்தத்தைச் சரிவர கிரஹிக்க முடியும்? ஆகையால் கிருபைசெய்து தத், த்வம், அஸி, என்கிற மூன்று பதங்களினுடைய அர்த்தத்தை நன்கு தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று சிஷ்யன் குருவைக் கேட்டுக் கொள்கிறுன் இந்த சுலோகத்திஞல்.] **(9)**

(அவதாரிகை) குரு கூறுகிறுர்: -

सत्यमाह भवानत्र विगानं नैव विद्यते ।
हेतु: पदार्थबोधो हि वाक्यार्थावगतेरिह ॥ १० ॥

ஸத்யமாஹ ப^{4}வானத்ர விகா^{3}னம் நைவ வித்^{3}யதே ।
ஹேது: பதா^{3}ர்த^{2}போ^{3}தோ^{4} ஹி வாக்யார்தா^{2}வக^{3}தேரிஹ ॥ 10 ॥

भवान् = நீர்,
ப^{4}வான்

सत्यं = வாஸ்தவமான விஷயத்தையே,
ஸத்யம்

आह = சொன்னீர்,
ஆஹ

अत्र = இந்த விஷயத்தில்,
அத்ர

विगानं = அபிப்பிராய பேதம்,
விகா^{3}னம்

न एव विद्यते = கொஞ்சமேனும் கிடையாது,
ந ஏவ வித்^{3}யதே

हि = ஏனென்றல்,
ஹி

इह = இங்கு,
இஹ

वाक्यार्थावगते: = வாக்கியார்த்தத்தை அறிவதற்கு,
வாக்யார்தா^{2}வக^{3}தே:

पदार्थबोध: = பதங்களின் அர்த்தத்தை அறிவது தான்,
பதா^{3}ர்த^{2}போ^{3}த^{4}:

हेतु: = காரணமாகும்.
ஹேது:

நீர் வாஸ்தவமான விஷயத்தையே சொன்னீர். இந்த விஷயத்தில் அபிப்பிராய பேதம் கொஞ்சமேனும் கிடையாது. ஏனென்றல் இங்கு வாக்கியார்த்தத்தை அறிவதற்கு பதங்களின் அர்த்தத்தை அறிவதுதான் காரணமாகும்.

[பதங்களின் அர்த்தம் தெரிந்தால்தான் வாக்கியத்தின் அர்த்தம் புலப்படும் என்று சிஷ்யன் சொன்ன விஷயத்தை குருவும் ஆமோதித்துவிட்டு தத், த்வம், அஸி, என்ற பதங்களை விளக்க ஆரம்பிக்கிறர். அவைகளில் முதலிலுள்ள 'தத்' என்ற பிரஹ்மத்தின் ஸ்வரூபமும், கடைசியிலுள்ள 'அஸி' என்பதால் சொல்லப்படும் ஜீவ பிரஹ்ம ஐக்கியமும் கிரஹிக்கப்படுவது சிரமமாயிருந்த போதிலும், நடுவிலுள்ள “த்வம்" (நீ) என்கிற ஆத்ம தத்வம் எல்லோருக்கும் பிரத்யக்ஷமாகவே யிருக்கையில்

அதை சிரமமில்லாமலே கிரஹிக்கலாமே என்ற எண்ணத்துடன் மஹா வாக்கியத்தி லுள்ள பதங்களின் வரிசையை மாற்றி த்வம், தத், அஸி என்ற கிரமமாக அர்த்தம் சொல்கிருர். தவிரவும் இது மாதிரி வாக்கியங்களில் விதேயமாகிற தத் பதத்தை விட கர்த்ருபதமான த்வம் என்பதற்கே முதன்மை நியாயம். மேலும் தெரியாத ஒரு விஷயத்தை எடுத்துச் சொல்லுகையில் முதலில் தெரிந்த ஒரு அம்சத்தைப் பற்றித் தெளிவு படுத்திவிட்டுப் பின்னுல் மற்ற அம்சங்களுக்குப் போவது தான் சரியானபடி போ திக்கும் முறை. ஆகையால் ஜீவஊனப்பற்றிக் கொஞ்சமாவது ஏற்கனவே "நான்" என்று ஒருவாறு தெரிந்து கொண்டிருப்பதால் அதிலிருந்தே ஆரம்பிப்பது மிகவும் நியாயமாகும். இவ்விதக் காரணங்களிஞல் ஜீவனுடைய தத்வத்தையே குரு முதலில் விளக்குவதற்கு ஆரம்பிக்கிருர்.]

अन्तःकरणतद्वृत्तिसाक्षी चैतन्यविग्रहः ।
आनन्दरूपः सत्यः सन् किं नात्मानं प्रपद्यसे ॥ ११ ॥

அந்தஃகரணதத்³வ்ருத்திஸாக்ஷீ சைதன்யவிக்³ரஹஃ ।
ஆனந்த³ரூபஃ ஸத்யஃ ஸன் கிம் நாத்மானம் ப்ரபத்³யஸே ॥ 11 ॥

अन्तःकरणतद्वृत्तिसाक्षी = அந்தக்கரணத்தையும் அதன் விருத்திகஊயும்
அந்தஃகரணதத்³வ்ருத்திஸாக்ஷீ பார்த்துக்கொண்டு,
आनन्दरूपः = ஆனந்த ஸ்வரூபனுய்,
ஆனந்த³ரூபஃ
सत्यः = ஸத்யஸ்வரூபனுய்,
ஸத்யஃ
चैतन्यविग्रहः = சைதன்யஸ்வரூபனுய்,
சைதன்யவிக்³ரஹஃ
सन् = இருந்துகொண்டும்கூட,
ஸன்
आत्मानं = தன்ஊன,
ஆத்மானம்
किं = ஏன்,
கிம்
न प्रपद्यसे = அறிந்துகொள்ளவில்ஊல?
ந ப்ரபத்³யஸே

அந்தக்கரணத்தையும் அதன் விருத்திகஊயும் பார்த்துக்கொண்டு ஆனந்த ஸ்வரூபனுய் ஸத்யஸ்வரூபனுய் சைதன்ய ஸ்வரூபனுய் இருந்துகொண்டும்கூட தன்ஊன ஏன் அறிந்துகொள்ளவில்ஊல?

[ஆத்மாவின் ஸ்வரூபம் அதிஸுலபமாகத்தெரிந்து கொள்ளக்கூடியதே என்று குரு எடுத்துச்சொல்கிருர். சரீரம் ஆத்மாவல்ல, இந்திரியாதிகளும் ஆத்மாவல்ல

என்று எல்லோரும் உணர்ந்துவிடலாம்; ஆனுல் மனஸ், புத்தி, சித்தம், அஹங்காரம் என்று நான்கு வகைப்பட்ட அந்தக் கரணத்தை ஆத்மாவல்லவென்று தெரிந்து கொள்வது சிரமமல்லவா என்று தோன்றலாம். அதுவும் 'கரணம்' கருவியாக இருப்ப தாலும் ஜடமாயிருப்பதாலும், ஆத்மாவல்ல வென்று அறிந்துவிடலாமே என்பது குருவின் தாத்பர்யம். உளியையும், உளி வேஜல செய்வதையும் பார்த்துக்கொண்டிருக் கிற தச்சன் அவையல்ல, வேருயுள்ள சேதனன், என்று எப்படித் தெரிந்துகொள்கிரோ மோ, அப்படியே அந்தக்கரணத்தையும் அதன் விருத்திகஊயும் பார்த்துக் கொண்டிரு க்கிறவன் வேறுபட்டவன், சேதனன் என்று அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.] **(11)**

सत्यानन्दस्वरूपं धीसाक्षिणं ज्ञानविग्रहम् ।
चिन्तयात्मतया नित्यं त्यक्त्वा देहादिगां धियम् ॥ १२ ॥

ஸத்யானந்த³ஸ்வரூபம் தீ⁴ஸாக்ஷிணம் ஜ்ஞான விக்³ரஹம் ।
சிந்தயாத்மதயா நித்யம் த்யக்த்வா தே³ஹாதி³கா³ம் தி⁴யம் ॥ 12 ॥

देहादिगां = தேஹம் முதலானவைகளில் உள்ள,
தே³ஹாதி³கா³ம்
धियं = நான் என்கிற எண்ணத்தை,
தி⁴யம்
त्यक्त्वा = விட்டுவிட்டு,
த்யக்த்வா
सत्यानन्दस्वरूपं = ஸத்யஸ்வரூபமாய் ஆனந்தஸ்வரூபமாய்,
ஸத்யானந்த³ஸ்வரூபம்
धीसाक्षिणं = புத்திக்கும் ஸாக்ஷியாய்,
தீ⁴ஸாக்ஷிணம்
ज्ञानविग्रहम् = ஞானஸ்வரூபமாயுள்ளதை,
ஜ்ஞான விக்³ரஹம்
आत्मतया = தான் என்று,
ஆத்மதயா
नित्यं = எப்பொழுதும்,
நித்யம்
चिन्तय = சிந்தித்துக்கொள்.
சிந்தய

தேஹம் முதலானவைகளில் உள்ள நான் என்கிற எண்ணத்தை விட்டுவிட்டு, ஸத்யஸ்வரூபமாய் ஆனந்த ஸ்வரூபமாய் புத்திக்கும் ஸாக்ஷியாய் ஞானஸ்வரூப மாய் உள்ளதை நான் என்று எப்பொழுதும் சிந்தித்துக்கொள்.

(அவதாரிகை) தேஹம் ஆத்மாவல்ல என்பதை யுக்தியால் காட்டுகிருர்: -

रूपादिमान्यतः पिण्डस्ततो नात्मा घटादिवत् ।
वियदादिमहाभूतविकारत्वाच्च कुम्भवत् ॥ १३ ॥

ரூபாதி³மான் யத꞉ பிண்ட³ஸ் ததோ நாத்மா க⁴டாதி³வத் ।
வியதா³தி³ மஹாபூ⁴த விகாரத்வாச்ச கும்ப⁴வத் ॥ 13 ॥

पिण्डः = இந்த சரீரம்,
பிண்ட³꞉
रूपादिमान् = ரூபம் முதலானதுடன் கூடியதாக,
ரூபாதி³மான்
यतः = இருக்கும் தன்மையுடையது என்ற,
யத꞉
ततः = அந்த காரணத்தினுல்,
தத꞉
घटादिवत् = குடம் முதலானவைகளைப் போலவே,
க⁴டாதி³வத்
आत्मा = ஆத்மா,
ஆத்மா
न = அல்ல,
ந
कुम्भवत् = குடம் மாதிரியே,
கும்ப⁴வத்
वियदादिमहाभूतविकारत्वाच्च = ஆகாசம் முதலிய பஞ்ச மஹாபூதங்களின்
வியதா³தி³ மஹாபூ⁴த விகாரத்வாச்ச கார்யமாக இருப்பதனுலும் (ஆத்மாவல்ல).

இந்த சரீரம் ரூபம் முதலானதுகளுடன் கூடியதாக இருக்கும் தன்மையுடையது என்ற அந்த காரணத்தினுல் குடம் முதலானவைகளைப்போலவே ஆத்மா அல்ல. குடம் மாதிரியே ஆகாசம் முதலிய பஞ்ச மஹா பூதங்களின் கார்யமாக இருப்பதனுலும் ஆத்மாவல்ல.

[புத்திக்கும் ஸாக்ஷியாக ஆத்மாவைத் தெரிந்து கொள்ளலாமென்று சொன்னதை அனுபவத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டுமானுல் புத்தியைத் தன்னை விட்டு வேறாக வைத்துப்பார்க்கும் அப்யாஸமிருந்தால் தான் ஸாத்தியப்படும். அவ்வளவு பரிபக்குவம் ஏற்படாதவர்களுக்காக, தேஹாதிகளைவிட ஆத்மா வேறு என்பதற்கு யுக்தியை இங்கு சொல்கிறுர். எப்படி குடம் முதலானது உருவம் முதலியதோடு இருப்பதாலும், ஆகாசம், வாயு தேஜஸ், ஜலம், பிருதிவீ என்ற ஐந்து மஹா பூதங்களால் செய்யப்பட்டிருப்பதனுலும் ரூபாதிகளற்ற கார்யமல்லாத ஆத்மா ஆகாதோ, அப்படியேதான் இந்த சரீரமும் ரூபாதிகளோடு கூடியிருப்பதாலும் பஞ்ச

பூதங்களின் கார்யமாயிருப்பதனாலும் ஆத்மா ஆகாது என்று யுக்தியினாலேயே தெரிந்து கொள்ளலாம் என்று குரு எடுத்துச்சொல்கிறார். இதைக்கேட்டதும் எது ஆத்மாவல்லவென்று தெரிந்ததே தவிர எது ஆத்மாவென்று தெரியவில்லையே என்று மறுபடியும் சிஷ்யன் கேட்கிறான்.]

अनात्मा यदि पिण्डोऽयमुक्तहेतुबलान्मतः ।
करामलकवत्साक्षादात्मानं प्रतिपादय ॥ १४ ॥

அனாத்மா யதி³ பிண்டோ³(அ)யமுக்தஹேது ப³லான்மத꞉ ।
கராமலகவத் ஸாக்ஷாத் ஆத்மானம் ப்ரதிபாத³ய ॥ 14 ॥

अयं = இந்த,
அயம்
पिण्डः = சரீரம்,
பிண்ட³꞉
उक्तहेतुबलात् = தாங்கள் சொன்ன யுக்தியின் பலத்தினால்,
உக்தஹேதுப³லாத்
अनात्मा = ஆத்மாவல்ல என்று,
அனாத்மா
मतः = எண்ணப்பட்டதாக,
மத꞉
यदि = இருந்ததேயானால்,
யதி³
आत्मानं = ஆத்மாவை,
ஆத்மானம்
करामलकवत् = உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல்,
கராமலகவத்
साक्षात् = நேராக,
ஸாக்ஷாத்
प्रतिपादय = எடுத்துச்சொல்லுங்கள்,
ப்ரதிபாத³ய

இந்த சரீரம், தாங்கள் சொன்ன யுக்தியின் பலத்தினால் ஆத்மாவல்லவென்று எண்ணப்பட்டதாக இருந்ததேயானால் ஆத்மாவை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல நேராக எடுத்துச்சொல்லுங்கள்.

[கொம்பைப்பிடித்துக்கொடுத்து இதுதான் மாடு என்று காட்டுவதுபோல ஆத்மாவை ஒருவன் இன்னொருவனுக்கு நேரில் பிடித்துக்காட்ட முடியாது. ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை அறிய விரும்புகிறவன் தானேதான் யுக்தியினால் ஆத்மாவை

முதலில் தெரிந்துகொண்டு பின்ஞல் அனுபவத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும். ஆகையால் எதெல்லாம் ஆத்மாவல்லவென்று தெரிந்துகொண்டு பிறகு அவ்வநாத்ம பதார்த்தங்களை எவர் ஸாக்ஷியாகப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிருரோ, எவர் இருப்பத ஞல் அப்பதார்த்தங்கள் வேலை செய்கின்றனவோ அவர்தான் ஆத்மா என்று தீர்மானித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை குரு உபதேசிக்கிருர்]

घटद्रष्टा घटाद्भिन्नः सर्वथा न घटो यथा ।
देहद्रष्टा तथा देहो नाहमित्यवधारय ॥ १५ ॥

க^{4}ட த்^{3}ரஷ்டா க^{4}டாத்^{3}பி^{4}ன்னः ஸர்வதா^{2} ந க^{4}டோ யதா^{2} ।
தே^{3}ஹ த்^{3}ரஷ்டா ததா^{2} தே^{3}ஹோ நாஹமித்யவதா^{4}ரய ॥ 15 ॥

यथा = எப்படி,
யதா^{2}

घटद्रष्टा = குடத்தைப் பார்க்கிறவன்,
க^{4}ட த்^{3}ரஷ்டா

घटात् = குடத்திலிருந்து,
க^{4}டாத்

भिन्नः = வேறுபட்டவஞயிருப்பவன்,
பி^{4}ந்ர:

सर्वथा = எவ்விதத்திலும்,
ஸர்வதா^{2}

घटः = குடமாக,
க^{4}ட:

न = ஆகமாட்டாஞே,
ந

तथा = அப்படியேதான்,
ததா^{2}

देहद्रष्टा = தேஹத்தைப் பார்க்கிறவஞன,
தே^{3}ஹ த்^{3}ரஷ்டா

अहं = நான்,
அஹம்

देहः = தேஹமாக,
தே^{3}ஹ:

न = இருக்கமுடியாது,
ந

इति = என்று,
இதி

अवधारय = நிச்சயம் செய்துகொள்.

அவதா⁴ரய

எப்படி குடத்தைப் பார்க்கிறவன் குடத்திலிருந்து வேறுபட்டவனுயிருப்பவன் எவ்விதத்திலும் குடமாக ஆக மாட்டானே, அப்படியே தான் தேஹத்தைப் பார்க்கிற வனுன நான் தேஹமாக இருக்கமுடியாது என்று நிச்சயம் செய்து கொள். **(15)**

एवमिन्द्रियदृङ् नाहमिन्द्रियाणीति निश्चिनु ।
मनो बुद्धिस्तथा प्राणो नाहमित्यवधारय ॥ १६ ॥

ஏவமிந்த்³ரியத்³ருங் நாஹமிந்த்³ரியாணீதி நிஶ்சினு ।
மனோ பு³த்³தி⁴ஸ் ததா² ப்ராணோ நாஹமித்யவதா⁴ரய ॥ 16 ॥

एवं = இப்படியே,

ஏவம்

इन्द्रियदृक् = இந்திரியங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவனுன,

இந்த்³ரியத்³ருக்

अहं = நான்,

அஹம்

इन्द्रियाणि = இந்திரியங்கள்,

இந்த்³ரியாணி

न = அல்ல,

ந

इति = என்று,

இதி

निश्चिनु = தீர்மானம் செய்துகொள்,

நிஶ்சினு

तथा = அப்படியே,

ததா²

मनः = மனஸும்,

மனः

बुद्धिः = புத்தியும்,

பு³த்³தி⁴:

प्राणः = பிராணனும்,

ப்ராணः

अहं = நான்,

அஹம்

न **ந**	=	அல்ல,
इति **இதி**	=	என்று,
अवधारय **அவதா⁴ரய**	=	நிச்சயித்துக்கொள்.

இப்படியே இந்திரியங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவனான நான் இந்திரியங்கள் அல்லவென்று தீர்மானம் செய்துகொள். அப்படியே மனஸும் புத்தியும் பிராணனும் நான் அல்லவென்று நிச்சயித்துக்கொள். **(16)**

संघातोऽपि तथा नाहमिति दृश्यविलक्षणम् ।
द्रष्टारमनुमानेन निपुणं संप्रधारय ॥ १७ ॥

ஸங்கா⁴தோ(அ)பி ததா² நாஹமிதி த்³ருஶ்ய விலக்ஷணம் ।
த்³ரஷ்டாரமனுமானேன நிபுணம் ஸம்ப்ரதா⁴ரய ॥ 17 ॥

तथा **ததா²**	=	அப்படியே,
संघात: अपि **ஸங்கா⁴த: அபி**	=	(தேஹம் இந்திரியங்கள் பிராணன் மனஸ் புத்தி இவைகள் சேர்ந்த) கூட்டமும்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
न **ந**	=	அல்ல,
इति **இதி**	=	என்று,
दृश्यविलक्षणं **த்³ருஶ்யவிலக்ஷணம்**	=	பார்க்கப்படுபவைகளுக்கு விரோதமான லக்ஷணத்தோடுகூடிய,
द्रष्टारं **த்³ரஷ்டாரம்**	=	பார்க்கிறவனை,
अनुमानेन **அனுமானேன**	=	அனுமானத்தினால்,
निपुणं **நிபுணம்**	=	நன்றாக,
संप्रधारय **ஸம்ப்ரதா⁴ரய**	=	தீர்மானம் செய்துகொள்.

அப்படியே (தேஹம் இந்திரியங்கள் பிராணன், மனஸ், புத்தி இவைகள் சேர்ந்த) கூட்டமும் நான் அல்லவென்று பார்க்கப்படுபவைகளுக்கு விரோதமான லக்ஷணத்தோடு கூடிய பார்க்கிறவனை அனுமானத்தினுல் நன்ருகத் தீர்மானம் செய்துகொள். **(17)**

(அவதாரிகை) எதெல்லாம் ஆத்மாவல்ல என்பதற்கு அனுமானத்தைச் சொல்லிவிட்டு, எது ஆத்மா என்று அறிவதற்கு வேண்டிய அனுமானத்தை மேல் சுலோகங்களில் எடுத்துக்காட்டுகிருர்: -

देहेन्द्रियादयो भावा हानादिव्यापृतिक्षमाः ।
यस्य संनिधिमात्रेण सोऽहमित्यवधारय ॥ १८ ॥

தே^{3}ஹேந்த்^{3}ரியாத^{3}யோ பா^{4}வா ஹாநாதி^{3}வ்யாப்ருதி க்ஷமா: ।
யஸ்ய ஸம்நிதி^{4} மாத்ரேண ஸோ(அ)ஹமித்யவதா^{4}ரய ॥ 18 ॥

देहेन्द्रियादयः **தே^{3}ஹேந்த்^{3}ரியாத^{3}ய:**	=	தேஹம் இந்திரியங்கள் முதலான,
भावाः **பா^{4}வா:**	=	பதார்த்தங்கள்,
यस्य **யஸ்ய**	=	எவருடைய,
संनिधिमात्रेण **ஸம்நிதி^{4} மாத்ரேண**	=	ஸந்நிதியினுலேயே,
हानादिव्यापृतिक्षमाः **ஹாநாதி^{3}வ்யாப்ருதி க்ஷமா:**	=	தள்ளுவது முதலான வியாபாரங்களில் சக்தியுள்ளவைகளாக இருக்கின்றனவோ,
सः **ஸ:**	=	அவர்தான்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
इति **இதி**	=	என்று,
अवधारय **அவதா^{4}ரய**	=	தீர்மானித்துக்கொள்.

தேஹம், இந்திரியங்கள் முதலான பதார்த்தங்கள் எவருடைய ஸந்நிதியினுலேயே தள்ளுவது முதலான வியாபாரங்களில் சக்தியுள்ளவைகளாக இருக்கின்றனவோ, அவர்தான் நான் என்று தீர்மானித்துக்கொள்.

[ஜடமாக இருக்கும் எந்த பதார்த்தத்திற்கும் தானுக அசைவோ மற்றும் எவ்வித சேஷ்டையோ கிடையாது. அதில் ஏதேனும் அசைவோ சேஷ்டையோ காணப்பட்டால் அதற்குக்காரணமாக ஒரு சேதனன் இருந்தாகவேண்டும். தேஹம் இந்திரியங்கள், மனஸ் முதலானவைகள் அனுகூலமான பதார்த்தத்தை எடுக்கவும், பிரதிகூலமான பதார்த்தத்தை விலக்கவும் செய்கின்றனவே என்றல் அதற்கெல்லாம் காரணம் சேதனனுன ஆத்மா அவைகளுடன் கூடவேயிருப்பதுதான். ஆகையால் ஜடபதார்த்தங்களிலுள்ள வியாபாரங்களுக்கு நிமித்தமாயிருக்கும் சேதனனே ஆத்மா என்று அறியவேண்டும் என்கிறுர்.] **(18)**

अनापन्नविकारः सन्नयस्कान्तवदेव यः ।
बुद्ध्यादींश्चालयेत्प्रत्यक्सोऽहमित्यवधारय ॥ १९ ॥

அனுபன்னவிகாரః ஸன்னயஸ்காந்தவதே³வ யః ।
பு³த்³த்⁴யாதீ³ம்ஶ்சாலயேத் ப்ரத்யக் ஸோ(அ)ஹமித்யவதா⁴ரய ॥ 19 ॥

अयस्कान्तवत् एव = அயஸ்காந்தம் மாதிரியே,

அயஸ்காந்தவத் ஏவ

अनापन्नविकारः = எவ்வித மாறுதலையும் அடையாமல்,

அனுபன்னவிகாரः

सन् = இருந்து கொண்டே,

ஸன்

बुद्ध्यादीन् = புத்தி முதலானவைகளை,

பு³த்³த்⁴யாதீ³ன்

यः = எது,

யः

चालयेत् = சலிக்கும்படி செய்கிறதோ,

சாலயேத்

सः = அந்த,

ஸः

प्रत्यक् = உள்ளே இருக்கும் தத்வம்தான்,

ப்ரத்யக்

अहं = நான்,

அஹம்

इति = என்று,

இதி

अवधारय = தீர்மானித்துக்கொள்.

அவதா⁴ரய

அயஸ்காந்தம் மாதிரியே எவ்வித மாறுதலையும் அடையாமல் இருந்து கொண்டே புத்தி முதலானவைகளை எது சலிக்கும்படி செய்கிறதோ அந்த உள்ளே இருக்கும் தத்வம் தான் நான் என்று தீர்மானித்துக்கொள்.

[அரசன் நேரில் யுத்தம் செய்யவில்லையானாலும் அவன் இருப்பதனாலேதான் ஸைன்யம் யுத்தமிடுகிறது. ஆனால் சைன்யத்தை ஏவிவிடுவதான வியாபாரம், ஸைனிகர்களுக்கு சம்பளம் ஆயுதம் முதலியது கொடுக்கவேண்டிய கார்யங்கள், யுத்தம் அனுகூலமாக முடியவேண்டுமே என்ற கவலை, அனுகூலமாய் முடிந்தால் அதனால் ஏற்படும் ஸந்தோஷவிருத்தி, முதலிய யாவும் அரசனிடத்தில் பலவித சேஷ்டைகளையும் மாறுதல்களையும் உண்டுபண்ணுமென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை. தன்னிடத்தில் எவ்வித சேஷ்டையுமன்னியில் தான் எவ்வித மாறுதலும் அடையாமல் தேஹாதிகளைச் சலிக்கும்படிச் செய்யும் ஆத்மாவிற்கு அயஸ்காந்தம்தான் மிகவும் பொருத்தமான திருஷ்டாந்தம் என்று அதை இங்கே உதாஹரிக்கிறார். அயஸ்காந்தத்தில் ஒரு வித விகாரமும் ஏற்படுவதில்லை. ஆனாலும் பக்கத்தில் இருப்பது என்ற ஒருகாரணத்தினாலேயே இரும்பை அசையும்படி செய்கிறது.] **(19)**

अजडात्मवदाभान्ति यत्सान्निध्याज्जडा अपि ।
देहेन्द्रियमनःप्राणाः सोऽहमित्यवधारय ॥ २० ॥

அஜடா³த்மவதா³பா⁴ந்தி யத்ஸாந்நித்⁴யாஜ் ஜடா³ அபி ।
தே³ஹேந்த்³ரிய மனː ப்ராணாː ஸோ(அ)ஹமித்யவதா⁴ரய ॥ 20 ॥

देहेन्द्रियमनःप्राणाः = தேஹம், இந்திரியங்கள், மனஸ், பிராணன்
தே³ஹேந்த்³ரிய மனː ப்ராணாː இவைகள்,

जडाः अपि = ஜடமாக இருந்தபோதிலும் கூட,
ஜடா³ː அபி

यत्सान्निध्यात् = எவருடைய ஸந்நிதியால்,
யத்ஸாந்நித்⁴யாத்

अजडात्मवत् = ஜடத்தன்மையில்லாதவைபோல,
அஜடா³த்மவத்

आभान्ति = தோன்றுகின்றனவோ,
ஆபா⁴ந்தி

सः = அவர்,
ஸː

अहं = நான்,
அஹம்

इति = என்று,
இதி

अवधारय = தீர்மானம் செய்துகொள்.
அவதா⁴ரய

தேஹம் இந்திரியங்கள் மனஸ் பிராணன் இவைகள் ஜடமாக இருந்த போதிலும் கூட எவருடைய ஸந்நிதியால் ஜடத்தன்மையில்லாதவைபோல தோன்றுகின்றனவோ அவர் நான் என்று தீர்மானம் செய்துகொள்.

[ஆத்மாவினுடைய ஸந்நிதியில் தேஹாதிகள் சேஷ்டிக்கின்றன என்பது மாத்திரமில்லை, தாங்களும் ஜடமில்லாதவைபோல தோன்றி விடுகின்றன. அதாவது தனக்கே சேஷ்டிக்க சக்தியிருப்பது போலவும், தன்னைச் சேஷ்டிக்க வைக்க வேறு எதுவும் தேவையில்லை போலவும், தானே ஸ்வயமாக சேஷ்டிப்பது போலவும், காட்டிக்கொண்டு தன்னுடைய ஜடத்தன்மையை மறைக்கப்பார்க்கின். வாஸ்தவத்தில் அவைகள் ஜடமே. அவைகளை ஆட்டி வைப்பது ஆத்மாவின் ஸந்நிதிதான் என்று அறிவது மூலமாக ஆத்மாவைத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.] (20)

अगमन्मे मनोऽन्यत्र सांप्रतं च स्थिरीकृतम्
एवं यो वेद धीवृत्तिं सोऽहमित्यवधारय ॥ २१ ॥

அக^{3}மன் மே மனோ(அ)ன்யத்ர ஸாம்ப்ரதம் ச ஸ்தி^{2}ரீக்ருதம்
ஏவம் யோ வேத^3 தீ^{4}வ்ருத்திம் ஸோ(அ)ஹமித்யவதா^{4}ரய ॥ 21 ॥

मे = என்னுடைய,
மே

मनः = மனஸானது,
மன:

अन्यत्र = வேறு இடத்தில்,
அன்யத்ர

अगमत् = போயிருந்தது,
அக^{3}மத்

सांप्रतं च = இப்பொழுது,
ஸாம்ப்ரதம் ச

स्थिरीकृतं = ஸ்திரமாகச் செய்யப்பட்டுவிட்டது,
ஸ்தி^{2}ரீக்ருதம்

एवं = இவ்விதமாக,
ஏவம்

धीवृत्तिं = புத்தியினுடைய வியாபாரத்தை,
தீ^{4}வ்ருத்திம்

यः = எவர்,
ய:

वेद = அறிகிறரோ,
வேத^3

स: = அவர்தான்,
ஸ:

अहं = நான்,
அஹம்

इति = என்று,
இதி

अवधारय = தீர்மானித்துக்கொள்.
அவதா^{4}ரய

என்னுடைய மனஸானது வேறு இடத்தில் போயிருந்தது, இப்போது ஸ்திரமாசச்செய்யப்பட்டுவிட்டது என்று இவ்விதமாக புத்தியினுடைய வியாபாரத்தை எவர் அறிகிறுரோ, அவர் தான் நான் என்று தீர்மானித்துக்கொள்.

[ஆத்மாவினுடைய ஸத்தையினுலேயே தேஹாதிகள் சேஷ்டிக்கின்றன என்பதனுல் ஆத்மா, ஸத் என்று 18,19, 20 சுலோகங்களால் காட்டிவிட்டு, 21, 22, 23 சுலோகங்களால் ஆத்மாஞானஸ்வரூபமென்பதையும் 24, 25 சுலோகங்களால் ஆனந்தஸ்வரூபமென்பதையும் விளக்குகிறுர்.] **(21)**

स्वप्नजागरिते सुप्तिं भावाभावौ धियां तथा ।
यो वेत्त्यविक्रियः साक्षात्सोऽहमित्यवधारय ॥ २२ ॥

ஸ்வப்னஜாக^{3}ரிதே ஸுப்திம் பா^{4}வாபா^{4}வௌ தி^{4}யாம் ததா^{2} ।
யோ வேத்த்யவிக்ரிய: ஸாக்ஷாத் ஸோ(அ)ஹமித்யவதா^{4}ரய ॥ 22 ॥

स्वप्नजागरिते = ஸ்வப்னத்தையும் ஜாக்கிரத்தையும்,
ஸ்வப்னஜாக^{3}ரிதே

सुप्तिं = ஸுஷுப்தியையும் (தூக்கத்தையும்),
ஸுப்திம்

तथा = அப்படியே,
ததா^{2}

धियां = புத்தி விருத்திகளுடைய,
தி^{4}யாம்

भावाभावौ = இருக்கும் தன்மையையும், இல்லாத் தன்மையையும்,
பா^{4}வாபா^{4}வௌ

य: = எவர்,
ய:

अविक्रिय: = ஒருவித மாறுதலும் அடையாமல்,
அவிக்ரிய:

साक्षात् **ஸாக்ஷாத்**	=	நேராகவே,
वेत्ति **வேத்தி**	=	அறிகிருரோ,
सः **ஸ:**	=	அவர்தான்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
इति **இதி**	=	என்று,
अवधारय **அவதா⁴ரய**	=	தீர்மானம் செய்துகொள்.

ஸ்வப்னத்தையும் ஜாக்கிரத்தையும் ஸுஷுப்தியையும் (தூக்கத்தையும்) அப்படியே புத்தி விருத்திகளுடைய இருக்கும் தன்மையையும் இல்லாத்தன்மையை யும் எவர் ஒருவிதமாறுதலுமடையாமல் நேராகவே அறிகிருரோ, அவர்தான் நான் என்று தீர்மானம் செய்துகொள்.

[விழித்துக்கொண்டிருக்கும்போதே என் மனஸ் எங்கேயோ போயிருந்தது என்று அனுபவிக்கக்கூடியவன் மனஸைத்தவிர வேறு என்பது நன்ருகத் தெரிகிறது. விழிப்புக்காலத்தில் தேஹாதிகள் பிரபஞ்சம் இவைகளோடு கலந்துகொண்டு புத்தி சேஷ்டிக்கிறதென்பதும், ஸ்வப்ன காலத்தில் புத்தி வெளிப்பிரபஞ்சத்துடன் கலக்காத போனுலும் வாஸனுமயமான தேஹாதிகள் பிரபஞ்சம் இவைகஊ ஸ்ருஷ்டி செய்து கொண்டு சேஷ்டிக்கிற தென்பதும், ஸுஷுப்தி ஸமயத்தில் வியாவஹாரிக மாகவோ வாஸனுமயமாகவோ, தேஹாதிகளோ பிரபஞ்சமோ தோன்ருமல் புத்தி அவித்யையில் லயித்திருப்பதும் ஆத்மாவிற்கு பிரத்யக்ஷமாகவே தெரிகின்றன. அதனுல்தான் நான் விழித்துக்கொண்டிருந்தேன், நான் ஸ்வப்னம் கண்டேன், நான் தூங்கினேன் என்று தான் நேரிலேயே அனுபவித்ததாகச் சொல்லமுடிகிறது. மேலும் ஜாக்ரத்காலத்திலேயே “எனக்கு கடஞானம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு படஞானம் போய்விட்டது" என்று தன் புத்தியில் ஞானம் இருப்பதையும், அந்த ஞானம் போய் விடுவதையும் அறிந்துகொள்கிறுன். பார்க்கிறவன் பார்க்கப்படுவதாக இருக்க முடியாது என்ற நியாயப்படி இவ்வித அனுபவங்கஊ அறிகிற ஆத்மா வேறு என்றும், அவைகளால் ஆத்மாவிடத்தில் எவ்வித மாறுதலும் ஏற்படாது என்றும் தெளிவாகத் தெரியவரும்.] **(22)**

घटावभासको दीपो घटादन्यो यथेष्यते ।
देहावभासको देही तथा बोधविग्रहः ॥ २३ ॥

க⁴டாவபா⁴ஸகோ தீ³போ க⁴டாத³ன்யோ யதே²ஷ்யதே ।
தே³ஹாவபா⁴ஸகோ தே³ஹீ ததா² போ³த⁴ விக்³ரஹ: ॥ 23 ॥

घटावभासक: = குடத்தைப் பிரகாசப்படுத்தும்,
க4டாவபா4ஸக:

दीप: = தீபமானது,
தீ3ப:

घटात् = குடத்தைத்தவிர,
க4டாத்

अन्य: = வேறு என்று,
அன்ய:

यथा = எப்படி,
யதா2

इष्यते = ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறதோ,
இஷ்யதே

तथा = அப்படியே,
ததா2

देहावभासक: = தேஹத்தை பிரகாசிக்கச்செய்கிறவனும்,
தே3ஹாவபா4ஸக:

बोधविग्रह: = ஞானஸ்வரூபனுமான,
போ3த4 விக்3ரஹ:

देही = தேஹத்திலுள்ள ஆத்மாவான,
தே3ஹீ

अहं = நான் (தேஹத்தைக்காட்டிலும் வேறானவன்.)
அஹம்

குடத்தைத் தெரியப்படுத்தும் தீபமானது குடத்தைத் தவிர வேறு என்று எப்படி ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறதோ, அப்படியே தேஹத்தை பிரகாசிக்கச்செய்கிறவனும் ஞான ஸ்வரூபனுமான தேஹத்திலுள்ள ஆத்மாவான நான் தேஹத்தைக்காட்டிலும் வேறு.

[பிரகாசிக்கச்செய்யும் தீபமும், அதனால் பிரகாசிக்கப்படுகின்ற குடமும் வெவ்வேறாக இருப்பதை உலகில் கண்டிருக்கிறோம். இதுபோல் தேஹத்தில் இருந்து கொண்டு தேஹத்தை விளங்க வைக்கின்ற ஆத்மா தேஹமாயிருக்க முடியாது. ஆத்மா தேஹத்தைக்காட்டிலும் வேறுதான். இங்கு ஆத்மாவின் பிரகாசம் ஞான ரூபம், தீபத்தின் வெளிச்சம் போன்றதல்ல என்பதை **'बोधविग्रह:'** **'போ3த4விக்3ரஹ:'** என்ற பதத்தால் காட்டினார்.] **(23)**

पुत्रवित्तादयो भावा यस्य शेषतया प्रिया: ।
द्रष्टा सर्वप्रियतम: सोऽहमित्यवधारय ॥ २४ ॥

புத்ர வித்தாத³யோ பா⁴வா யஸ்ய ஶேஷதயா ப்ரியாঃ ।
த்³ரஷ்டா ஸர்வ ப்ரியதமঃ ஸோ(அ)ஹமித்யவதா⁴ரய ॥ 24 ॥

पुत्रवित्तादयः = புத்திரன், தனம் முதலிய,
புத்ரவித்தாத³யঃ
भावा = பதார்த்தங்கள்,
பா⁴வா
यस्य = எவருக்கு,
யஸ்ய
शेषतया = அங்கமாயிருப்பதனுலேயே,
ஶேஷதயா
प्रिया: = பிரியமாக இருக்கின்றனவோ,
ப்ரியாঃ
द्रष्टा = (அங்கியாயிருந்து) பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்
த்³ரஷ்டா அந்த ஆத்மா,
सर्वप्रियतमः = எல்லாவற்றையும் காட்டிலும் மிகவும்
ஸர்வ ப்ரியதமঃ பிரியமானவர்,
सः = அவர்தான்,
ஸঃ
अहं = நான்,
அஹம்
इति = என்று,
இதி
अवधारय = தீர்மானம் செய்துகொள்.
அவதா⁴ரய

புத்திரன், தனம், முதலிய பதார்த்தங்கள் எவருக்கு அங்கமாயிருப்பதனுலேயே பிரியமாக இருக்கின்றனவோ (அங்கியாயிருந்து) பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் அந்த ஆத்மா எல்லாவற்றையும் காட்டிலும் மிகவும் பிரியமானவர், அவர்தான் நான் என்று தீர்மானம் செய்துகொள்.

[எது ஸுகமோ அதுதான் பிரீதிக்கு விஷயமாக இருக்கும். ஸுகத்தைக் கொடுப்பதாகத் தோன்றும் பதார்த்தங்களிலும் பிரீதி ஏற்படும். ஆனுல் அந்தப் பிரீதி ஸுகத்தைக் கொடுப்பதாகத் தோன்றும்போதுதான் இருககும். குழந்தையை அபிமானத்துடன் மடியில் எடுத்து வைத்துக்கொண்டாலும் கொஞ்சநேரம் தான் வைத்துக் கொள்ளமுடியும் தனக்கு வேறு கார்யமிருந்தாலும், குழந்தையே கனத்தாலும், அழவாரம்பித்தாலும் மடியிலிருந்து இறக்கிவிடும்படி ஏற்படும். ஆகையால் குழந்தை எப்பொழுதும் பிரீதிக்கு விஷயம் என்று சொல்வதற்கில்லெ. அப்படியேதான் பார்யை, பந்துக்கள், பணம் முதலியவைகளும் அனுகூலமாயிருக்கும் வரையிலேயே

பிரீதிக்கு விஷயம். எப்பொழுதும் பிரீதிக்கு விஷயமில்லை. தன்னிடத்தில் வைத்திருக்கும் பிரீதிக்கு மாத்திரம் "இதுவரையில்" என்ற வரம்பு கிடையாததால் ஆத்மாவே எல்லாவற்றையும் விட பிரியமானது.] **(24)**

परप्रेमास्पदतया मा न भूवमहं सदा ।
भूयासमिति यो द्रष्टा सोऽहमित्यवधारय ॥ २५ ॥

பரப்ரேமாஸ்பத³தயா மா ந பூ⁴வமஹம் ஸதா³ ।
பூ⁴யாஸமிதி யோ த்³ரஷ்டா ஸோ(அ)ஹமித்யவதா⁴ரய ॥ 25 ॥

अहं = நான்,
அஹம்

न मा भूवं = இல்லாமலிருக்கக்கூடாது,
ந மா பூ⁴வம்

सदा = எப்பொழுதும்,
ஸதா³

भूयासं = இருப்பேனாகவும்,
பூ⁴யாஸம்

इति = என்று,
இதி

परप्रेमास्पदतया = மேலான பிரீதிக்கு விஷயமாயிருக்கும் தன்மையினால்,
பரப்ரேமாஸ்பத³தயா

यः = எவர்,
யः

द्रष्टा = பார்க்கிறவராக இருக்கிறாரோ,
த்³ரஷ்டா

सः = அவர்தான்,
ஸः

अहं = நான்,
அஹம்

इति = என்று,
இதி

अवधारय = நிச்சயமாய் தெரிந்துகொள்.
அவதா⁴ரய

நான் இல்லாமலிருக்கக்கூடாது, எப்பொழுதும் இருப்பேனாகவும், என்று மேலான பிரீதிக்கு விஷயமாயிருக்கும் தன்மையினால் எவர் பார்க்கிறவராக இருக்கிறாரோ அவர் தான் நான் என்று நிச்சயமாகத் தெரிந்துகொள்.

[தன்னைத் தவிர பிரீதிக்கு விஷயமாயிருக்கும் வேறு பதார்த்தங்கள் எவ்வளவு பிரியமாயிருந்தபோதிலும் அவைகளை அனுபவிக்கும் ஸமயத்தில்தான் அவை தேவைப்படுமே தவிர எப்பொழுதுமே தன்னுடன் இருந்தாகவேண்டுமென்று யாரும் நினைப்பது கிடையாது. அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கும்போதுதான் அவைகளை விட்டுவிடத் தோன்றுதே தவிர, அனுபவித்துவிட்டபிறகும் அலுத்துப் போனபிறகும், அவைகளால் தொந்திரவும், துக்கமும் ஏற்படுகின்றனவென்பதை உணர்ந்த பிறகும், அவைகளை வைத்துக்கொண்டேயிருக்கவேண்டுமென்று நினைப்பது கிடையாது. தன் விஷயத்தில் மாத்திரம் "தான் இல்லாமல் போக வேண்டும்" என்கிற எண்ணம் ஒருநாளும் ஒருவருக்கும் ஏற்படுகிறதில்லையாதலால், தன்னிடத்தில் வைத்திருக்கும் பிரீதிதான் எல்லாவற்றிற்கும் மேலானது. அவ்விதம் உத்தம பிரீதிக்கு விஷயமாயிருக்கிறதான "தான்" என்பதுதான் ஆத்மா. அதைத் தவிர மற்ற பதார்த்தங்களில் வைத்திருக்கும் பிரீதி சில ஸமயத்திலேயே இருப்பதாலும், அந்தப் பிரீதியும் கூட தன்னிடத்திலுள்ள பிரீதிக்கு அங்கமாகவேயிருப்பதாலும் அப்பதார்த்தங்கள் யாவும் ஆத்மாவல்ல, அனாத்மாவேயாகும். அவைகளை அனுபவிக் கிறவரே ஆத்மா. அவர்தான் நான்.] **(25)**

यः साक्षिलक्षणो बोधस्त्वंपदार्थः स उच्यते ।
साक्षित्वमपि बोद्धृत्वमविकारितयात्मनः ॥ २६ ॥

யः ஸாக்ஷி லக்ஷணோ போ³த⁴ஸ் த்வம்பதா³ர்த²ः ஸ உச்யதே ।
ஸாக்ஷித்வமபி போ³த்³த்⁴ருத்வமவிகாரிதயாத்மனः ॥ 26 ॥

साक्षिलक्षणः = ஸாக்ஷியாயிருக்கும் லக்ஷணத்துடன் உள்ள,
ஸாக்ஷிலக்ஷணः

बोधः = அறிவு,
போ³த⁴:

यः = எதுவோ,
யः

सः = அதுதான்,
ஸ:

त्वंपदार्थः = 'த்வம்' (நீ) என்கிற பதத்தின் பொருளாக,
த்வம்பதா³ர்த²ः

उच्यते = சொல்லப்படுகிறது,
உச்யதே

आत्मनः = ஆத்மாவினுடைய,
ஆத்மனः

साक्षित्वमपि = ஸாக்ஷியாயிருக்கும் தன்மை என்பதுகூட,
ஸாக்ஷித்வமபி

अविकारितया = தான் எவ்வித மாறுதலையும் அடையாமலே,
அவிகாரிதயா

बोद्धृत्वं = அறியும் தன்மையேயாகும்.
போ^{3}த்^{3}த்^{4}ருத்வம்

ஸாக்ஷியாயிருக்கும் லக்ஷணத்துடன் உள்ள அறிவு எதுவோ, அதுதான் 'த்வம்' (நீ) என்கிற பதத்தின் பொருள் என்று சொல்லப்படுகிறது ஆத்மாவினுடைய ஸாக்ஷியாயிருக்கும் தன்மை என்பதுகூட தான் எவ்வித மாறுதலையும் அடையா மலே அறியும் தன்மையே யாகும்.

[முன் சுலோகங்களில் ஆத்மாவை “த்ரஷ்டா” (பார்க்கிறவன்) என்றும், ஸாக்ஷியாயிருப்பவன் என்றும், அறிகிறவன் என்றும் பலவாருகச் சொல்லப்பட்டது. அப்படியிருப்பதஞல் ஆத்மாவினிடத்தில் ஏதேனும் மாறுதல் ஏற்படக்கூடியதுதானே என்ற ஸந்தேகத்திற்கு இடமன்னியில், ஆத்மாவினிடத்தில் எவ்வித மாறுதலும் கிடையாதென்பதை இங்கு வற்புறுத்துகிருர். தீப வெளிச்சம் எப்படி மற்ற பதார்த்தங்களைக் காட்டிக் கொடுத்தபோதிலும் அவைகளுடைய குண தோஷங்களால் பாதிக்கப்படாமல் ஒரே ரீதியாய் இருக்கிறதோ, அப்படியே தான் அறியப்படும் பதார்த்தங்களினுல் எவ்விதத்திலும் பாதிக்கப்படாமல் ஒரே ரீதியாய் அறிவு ஸ்வபாவத்துடன் இருப்பது ஆத்மா.] **(26)**

देहेन्द्रियमनः प्राणाहंकृतिभ्यो विलक्षणः ।
प्रोज्झिताशेषषड्भावविकारस्त्वं पदाभिधः ॥ २७ ॥

தே^{3}ஹேந்த்^{3}ரிய மனঃ ப்ராணாஹங்க்ருதிப்^{4}யோ விலக்ஷணঃ ।
ப்ரோஜ்ஜி^{2}தாஶேஷ ஷட்^{3}பா^{4}வ விகாரஸ் த்வம்பதா^{3}பி^{4}த^4ঃ ॥ 27 ॥

देहेन्द्रियमनः प्राणाहंकृतिभ्यो = தேஹம், இந்திரியங்கள், மனஸ், பிராணன்,
தே^{3}ஹேந்த்^{3}ரிய மனঃ அஹங்காரம் இவைகளைக்காட்டிலும்,
ப்ராஞுஹங்க்ருதிப்^{4}யோ

विलक्षणः = விலக்ஷணமாகவும்,
விலக்ஷணঃ

प्रोज्झिताशेषषड्भावविकारः = பதார்த்தங்களுக்கு ஏற்பட்ட ஆறுவித
ப்ரோஜ்ஜி^{2}தாஶேஷ விகாரங்கள் யாவும் அற்றதாகவும்
ஷட்^{3}பா^{4}வ விகாரঃ உள்ளது தான்,

त्वंपदाभिधः = 'த்வம்' (நீ) என்கிற பதத்தினுல்
த்வம்பதா^{3}பி^{4}த^4ঃ சொல்லப்படுவது.

தேஹம், இந்திரியங்கள், மனஸ், பிராணன், அஹங்காரம், இவைகளைக் காட்டிலும் விலக்ஷணமாகவும், பதார்த்தங்களுக்கு ஏற்பட்ட ஆறுவித விகாரங்கள் யாவும் அற்றதாகவும் உள்ளதுதான் "த்வம்" (நீ) என்கிற பதத்தினுல் சொல்லப்படுவது

[11 வது சுலோகத்திலிருந்து இதுவரை சொல்லிவந்த ஆத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை இங்கு ஸங்கிரஹித்துச் சொல்கிருர். தேஹாதிகள் ஜடமாகவும் சலனமுள்ளவையாகவும் இருக்கும் தன்மையுள்ளவை. ஆத்மா ஞானஸ்வரூபமாய் எவ்வித மாறுதலும் அற்றது. அம்மாறுதல் ஆறுவித மென்று இங்கு குறிப்பிடுகிருர். அவையாவன: **जायते ஜாயதே** உண்டாகிறது, **अस्ति அஸ்தி** இருக்கிறது, **वर्धते வர்த⁴தே** வளர்கிறது, **परिणमते பரிணமதே** உருவம் மாறுகிறது, **अपक्षीयते அபக்ஷீயதே** குறைந்து போகிறது, **नश्यति நஶ்யதி** நாசமடைகிறது. இவ்விதமான பிறவி, இருப்பு, வளர்ச்சி, மாற்றம், குறைவு, நாசம் என்கிற ஆறும் ஆத்மாவிற்குக் கிடையாது. "இருப்பு" என்பது ஸத்தாகவிருக்கும் தன்மையை இங்கு குறிக்க வில்லை, வியக்தமாகத் தெரிகிறது என்ற அர்த்தத்திலேயே உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறது.] **(27)**

त्वमर्थमेवं निश्चित्य तदर्थं चिन्तयेत्पुनः ।
अतद्व्यावृत्तिरूपेण साक्षाद्विधिमुखेन च ॥ २८ ॥

த்வமர்த² மேவம் நிஶ்சித்ய தத³ர்த²ம் சிந்தயேத் புனঃ ।
அதத்³வ்யாவ்ருத்தி ரூபேண ஸாக்ஷாத்³ விதி⁴முகே²ன ச ॥ 28 ॥

एवं ஏவம்	=	இவ்விதமாக,
त्वमर्थं த்வமர்த²ம்	=	"த்வம்" (நீ) என்கிற பதத்தின் அர்த்தத்தை,
निश्चित्य நிஶ்சித்ய	=	தீர்மானம் செய்துகொண்டு,
पुनः புனঃ	=	பிறகு,
तदर्थं தத³ர்த²ம்	=	"தத்" (அது) என்கிற பதத்தின் அர்த்தத்தை,
अतद्व्यावृत्तिरूपेण அதத்³வ்யாவ்ருத்தி ரூபேண	=	எது "அது" அல்லவோ அதிலிருந்து விலக்கிக் காட்டும் முறையாகவும்,
साक्षात् ஸாக்ஷாத்	=	நேராகவே,
विधिमुखेन च விதி⁴முகே²ன ச	=	விதித்துக்காட்டும் முறையாகவும்,
चिन्तयेत् சிந்தயேத்	=	சிந்திக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக “த்வம்” (நீ) என்கிற பதத்தின் அர்த்தத்தைத் தீர்மானம் செய்து கொண்டு பிறகு "தத்" (அது) என்கிற பதத்தின் அர்த்தத்தை, எது “அது” அல்லவோ அதிலிருந்து விலக்கிக்காட்டும் முறையாகவும், நேராகவே விதித்துக் காட்டும் முறையாகவும் சிந்திக்க வேண்டும்.

[இதுவரை ஜீவனுடைய ஸ்வரூபத்தை சொல்லிவிட்டு இனி பிரஹ்மத்தின் ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி சொல்ல ஆரம்பிக்கிறுர். ஜீவஊனப்பற்றிச் சொல்லும் போது ஜீவனுடைய ஸ்வரூபத்தில் தேஹம் முதலானவைகள் சேராததிஞல் அவைகஊ விலக்கி, சுத்தமான சைதன்ய ஸ்வரூபமாகத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று இருவிதமாகவும் வர்ணித்ததுபோலவே, எதெல்லாம் பிரஹ்மமில்ஜலயென்று தெரிந்துகொண்டு பிரஹ்மத்தின் ஸ்வரூபம் எத்தகையது என்று இருவிதமாகவும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதைக் காட்டுகிறுர். விலக்கிக் காட்டும் முறையை 29 - வது சுலோகத்திலும், குறிப்பிட்டுக் காட்டும் முறையை 30 - வது சுலோகத்திலும் கண்டிருக்கிறார்.] **(28)**

निरस्ताशेषसंसारदोषोऽस्थूलादिलक्षणः ।
अदृश्यत्वादिगुणकः पराकृततमोमलः ॥ २९ ॥

நிரஸ்தாஶேஷஸம்ஸார தோ3ஷோ(அ)ஸ்தூ2லாதி3லக்ஷண: ।
அத்3ருஶ்யத்வாதி3கு3ணக: பராக்ருத தமோமல: ॥ 29 ॥

निरस्तातिशयानन्दः सत्यः प्रज्ञानविग्रहः ।
सत्तास्वलक्षणः पूर्णः परमात्मेति गीयते ॥ ३० ॥

நிரஸ்தாதிஶயானந்த3: ஸத்ய: ப்ரஜ்ஞான விக்3ரஹ: ।
ஸத்தா ஸ்வலக்ஷண: பூர்ண: பரமாத்மேதி கீ3யதே ॥ 30 ॥

निरस्ताशेषसंसारदोषः **நிரஸ்தாஶேஷஸம்ஸாரதோ3ஷ:**	=	ஸம்ஸார தோஷங்கள் யாவும் இல்லாதவராய்,
अस्थूलादिलक्षणः **அஸ்தூ2லாதி3லக்ஷண:**	=	ஸ்தூலமாக இருப்பவரில்ஜலயென்பது முதலிய வைகஊ லக்ஷணமாக உள்ளவராய்,
अदृश्यत्वादिगुणकः **அத்3ருஶ்யத்வாதி3கு3ணக:**	=	பார்க்கப்படும் தன்மை முதலான குணங்கள் இல்லாதவராய்,
पराकृततमोमलः **பராக்ருத தமோமல:**	=	அக்ஞானமாகிற அழுக்கை விலக்கியவராய்,
निरस्तातिशयानन्दः **நிரஸ்தாதிஶயானந்த3:**	=	எதற்குமேல் ஆனந்தம் கிடையாதோ அவ்வித ஆனந்த ரூபியாய்,
सत्यः **ஸத்ய:**	=	ஸத்யஸ்வபாவமுடையவராய்,

प्रज्ञानविग्रहः = ஞானஸ்வரூபியாய்,

ப்ரஜ்ஞான விக்³ரஹ:
सत्तास्वलक्षणः = இருப்பு என்பதையே தன் லக்ஷணமாக

ஸத்தா ஸ்வலக்ஷண: உடையவராய்,
पूर्णः = நிறைந்தவராய் இருப்பவர்,

பூர்ண:
परमात्मा = பரமாத்மா,

பரமாத்மா
इति = என்று,

இதி
गीयते = சொல்லப்படுகிறுர்.

கீ³யதே

ஸம்ஸார தோஷங்கள் யாவும் இல்லாதவராய், ஸ்தூலமாக இருப்பவரில்லை என்பது முதலியவைகளை லக்ஷணமாக உள்ளவராய், பார்க்கப்படும் தன்மை முதலான குணங்கள் இல்லாதவராய், அக்ஞானமாகிற அழுக்கை விலக்கியவராய், எதற்கு மேல் ஆனந்தம் கிடையாதோ அவ்வித ஆனந்தரூபியாய், ஸத்யஸ்வபாவ முடையவராய், ஞானஸ்வரூபியாய், இருப்பு என்பதையே தன் லக்ஷணமாக உடையவராய், நிறைந்தவராய் இருப்பவர் பரமாத்மா என்று சொல்லப்படுகிறுர்.

[ஸம்ஸாரதோஷங்கள் பரமாத்மாவினிடத்தில் கிடையாது என்று சொன்னதிலுலேயே ஆத்மாவை ஸ்தூலம் என்றோ கிருசம் என்றோ ஒரு அளவிற்குள் கட்டுப்படுத்த முடியாதென்றும், பார்க்கப்படும் தன்மையோ அக்ஞானமோ அவரிடம் கிடையாதென்றும் ஏற்படுகிறது. ஸம்ஸாரம் வெறும் தோற்றமாகவும், ஜடமாகவும், துக்க ரூபமாயும், அளவிற்குட்பட்டதாயுமிருப்பதால், அதற்கு விருத்தமான லக்ஷணத்தோடு கூடிய பரமாத்மா ஸத்யமாகவும், ஞானமாகவும், ஆனந்தமாகவும், பரிபூர்ணமாகவும் இருக்கிறுர் என்பதும் ஏற்படுகிறது இவ்விதமாக பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை சொல்லிவிட்டு மஹாவாக்கியத்திலுள்ள 'தத்' (அது) என்பது என்னவென்பதை விஸ்தாரமாக மேல் சுலோகங்களினுல் சொல்கிறுர்.) **(29-30)**

सर्वज्ञत्वं परेशत्वं तथा सम्पूर्णशक्तिता ।
वेदैः समर्थ्यते यस्य तद्ब्रह्मेत्यवधारय ॥ ३१ ॥

ஸர்வஜ்ஞத்வம் பரேஶத்வம் ததா² ஸம்பூர்ணஶக்திதா ।
வேதை³: ஸமர்த்²யதே யஸ்ய தத்³ப்³ரஹ்மேத்யவதா⁴ரய ॥ 31 ॥

यस्य = எவருக்கு,

யஸ்ய
सर्वज्ञत्वं = எல்லாவற்றையும் அறியும் தன்மை,

ஸர்வஜ்ஞத்வம்

परेशत्वं பரேஶத்வம்	=	மற்றதையெல்லாம் ஆளும் தன்மை,
तथा ததா[2]	=	அப்படியே,
सम्पूर्णशक्तिता ஸம்பூர்ணஶக்திதா	=	பரிபூர்ணமான சக்தியோடு கூடியவராய் இருத்தல் இவையெல்லாம்,
वेदैः வேதை[3]:	=	வேத வாக்கியங்களினுல்,
समर्थ्यते ஸமர்த்[2]யதே	=	பொருத்தப்படுகிறதோ,
तत् தத்	=	அதுவே,
ब्रह्म ப்[3]ரஹ்ம	=	பிரஹ்மம்,
इति இதி	=	என்று,
अवधारय அவதா[4]ரய	=	நன்கு தெரிந்துகொள்.

எவருக்கு எல்லாவற்றையும் அறியும் தன்மை, மற்றதையெல்லாம் ஆளும் தன்மை, அப்படியே பரிபூர்ணமான சக்தியோடு கூடியவராய் இருத்தல், இவையெல் லாம் வேதவாக்கியங்களினுல் பொருத்தப்படுகிறதோ, அதுவே பிரஹ்மம் என்று நன்கு தெரிந்துகொள்.

[பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை இரண்டுவிதமாக இரண்டு சுலோகங்களால் சொல்லிவிட்டு அதுதான் "தத்" (அது) என்பது, அதுதான் பிரஹ்மம் என்பதும், என்று சொன்னுல் மாத்திரம் அந்த ஸ்வரூபம் மனஸில் நன்கு பதியாது. நமக்கு ஏற்கனவே பரிசயமுள்ள ஜகத்திற்கும் ஜீவனுக்கும் பரமாத்மாவுடன் என்ன ஸம்பந்தமென்று சொன்னுல் தான் சரியானபடி கிரஹிக்கமுடியுமென்பதை உணர்ந்த குருவானவர் அந்த ஸம்பந்தத்தையே மேல் சுலோகங்களால் விளக்கி அதன்மூலமாய் பிரஹ்மத் தை அறிவிக்கிறுர். தவிரவும், முந்தின சுலோகத்தில் இவ்விதமாக "சொல்லப்படு கிறது" என்று சொன்னவர் யாரால் சொல்லப்படுகிறதென்று சொல்லவில்லை. அவ்விதம் சொல்வது வேதமே தவிர வேறு யாராலேயும் சொல்ல முடியாதென்று காட்டுவதற்காக இந்த சுலோகத்தில் பிரஹ்மஸ்வரூப விஷயமான பிரமாணம் வேதம் தான் என்று காட்டுகிறுர். அவ்வேதம் ஆத்மஸ்வரூபத்தைப் பலவிதமாக எடுத்துச்சொல்கின்றது ஆனுலும் தத்வம் ஒன்றுதான் என்று காட்டுவதற்காக அந்தப் பலவிதங்களையும் குறிப்பிடுகிறுர். பிரஹ்மத்தை ஸர்வக்ஞனென்றும், பரமேசுவரன் என்றும், ஸர்வசக்தனென்றும் வேதம் சொல்வதை இந்த சுலோகத்தில் கண்டிருக் கிறுர். இந்த சுலோகத்திலிருந்தும் மேல் சுலோகங்களிலிருந்தும் ஸகுணமாகத்

தோன்றும் பிரஹ்மமும், நிர்குணமாயிருக்கும் பிரஹ்மமும் வேறுபட்டதில்லை, ஒன்றுதான் என்பதையும் விளக்குகிறுர். ஜகத்திற்கும் ஜீவனுக்கும் ஸம்பந்தப்படுத்திப் பார்த்தால் ஸகுணமென்றும், எவ்வித ஸம்பந்தமுமன்னியில் பார்த்தால் அதுவே நிர்குணமென்றும் அறிந்துகொள்ளவேண்டும்.]

यज्ज्ञानात्सर्वविज्ञानं श्रुतिषु प्रतिपादितम् ।
मृदाद्यनेकदृष्टान्तैस्तद्ब्रह्मेत्यवधारय ॥ ३२ ॥

யஜ்ஜ்ஞாஞத் ஸர்வவிஜ்ஞானம் ஶ்ருதிஷு ப்ரதிபாதி³தம் ।
ம்ருதா³த்³யனேக த்³ருஷ்டாந்தைஸ் தத்³ ப்³ரஹ்மேத்யவதா⁴ரய ॥ 32 ॥

यज्ज्ञानात् **யஜ்ஜ்ஞாஞத்**	=	எதை அறிவதஞல்,
सर्वविज्ञानं **ஸர்வவிஜ்ஞானம்**	=	எல்லாவற்றையும் அறிந்ததாக ஏற்படுமோ என்று,
मृदाद्यनेकदृष्टान्तै **ம்ருதா³த்³யனேக த்³ருஷ்டாந்தை**	=	மண் முதலான பலவித உதாஹரணங்களால்,
श्रुतिषु **ஶ்ருதிஷு**	=	வேத வாக்கியங்களில்,
प्रतिपादितं **ப்ரதிபாதி³தம்**	=	எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ,
तत् **தத்**	=	அதுவே,
ब्रह्म **ப்³ரஹ்ம**	=	பிரஹ்மம்,
इति **இதி**	=	என்று,
अवधारय **அவதா⁴ரய**	=	தீர்மானித்துக்கொள்.

* எதை அறிவதஞல் எல்லாவற்றையும் அறிந்ததாக ஏற்படுமோவென்று மண் முதலான பலவித உதாஹரணங்களால் வேத வாக்கியங்களில் எடுத்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறதோ, அதுவே பிரஹ்மம் என்று தீர்மானித்துக்கொள்.

[* சாந்தோக்யம் அ. 6.]

[பிரஹ்மமானது ஸர்வக்ஞன், ஸர்வத்திற்கும் ஈசுவரன், ஸர்வ சக்தியும் உள்ளது என்று சொன்ஞல் அதஞல் அறியப்படுவதாயும் ஆளப்படுவதாயும், அதன் சக்திக்குக் கட்டுப்பட்டும் வேறு ஒரு பதார்த்தமாகத் தனித்து ஜகத் இருக்கிறதென்று தோன்றக்கூடியதே. அத்தோற்றத்தை மறுப்பதற்காக இந்த சுலோகத்தில் பிரஹ்மத்தி

ற்கு வேறு லக்ஷணம் சொல்லப்படுகிறது. காரணமாக மண்ணை அறிந்துவிட்டால் அதனால் செய்யப்பட்ட குடம் முதலானவைகளெல்லாம் மண்தான் என்று எப்படி அறியப்பட்டு விடுகிறதோ அதேமாதிரியாக ஜகத்தில் இருப்பதாகத் தோன்றும் ஸகல பதார்த்தங்களும் இருப்பையே ஸ்வரூபமாயுடைய பிரஹ்மத்தினாலேயே செய்யப் பட்டிருக்கின்றன என்று அறிந்துவிடலாமென்று வேறு உபநிஷத்தில் சொல்லப்பட்டி ருக்கிறது. ஆகையால் ஸர்வ காரணமாய் ஸர்வ வியாபகமாய் இருப்பது பிரஹ்மம் என்றும் அறிந்து கொள்ளலாம் என்கிறார்.] **(32)**

यदानन्त्यं प्रतिज्ञाय श्रुतिस्तत्सिद्धये जगौ ।
तत्कार्यत्वं प्रपञ्चस्य तद्ब्रह्मेत्यवधारय ॥ ३३ ॥

யதா³னந்த்யம் ப்ரதிஜ்ஞாய ஶ்ருதிஸ் தத்ஸித்³த⁴யே ஜகௌ³ ।
தத்கார்யத்வம் ப்ரபஞ்சஸ்ய தத்³ ப்³ரஹ்மேத்யவதா⁴ரய ॥ 33 ॥

यदानन्त्यं = எதனுடைய எல்லையற்ற தன்மையை,
யதா³னந்த்யம்
श्रुतिः = வேதமானது,
ஶ்ருதி:
प्रतिज्ञाय = பிரதிக்ஞை செய்துவிட்டு,
ப்ரதிஜ்ஞாய
तत्सिद्धये = அந்த எல்லையற்ற தன்மை ஸித்திப்பதற்காக,
தத்ஸித்³த⁴யே
प्रपञ्चस्य = பிரபஞ்சத்திற்கு,
ப்ரபஞ்சஸ்ய
तत्कार्यत्वं = அதனாலேயே ஏற்பட்டதென்ற தன்மையை,
தத்கார்யத்வம்
जगौ = சொல்லிற்றே,
ஜகௌ³
तत् = அதுவே,
தத்
ब्रह्म = பிரஹ்மம்,
ப்³ரஹ்ம
इति = என்று,
இதி
अवधारय = தீர்மானித்துக்கொள்.
அவதா⁴ரய

எதனுடைய எல்லையற்ற தன்மையை வேதமானது பிரதிக்ஞை செய்துவிட்டு அந்த எல்லையற்ற தன்மை ஸித்திப்பதற்காக பிரபஞ்சத்திற்கு அதனாலேயே

ஏற்பட்டது என்ற தன்மையை சொல்லிற்றே, அதுவே பிரஹ்மம் என்று தீர்மானித்துக் கொள்.

[மண்ணைத் தெரிந்துகொண்டால் மண்ணின் கார்யங்களான குடம் முதலான வைகளைத் தெரிந்துகொள்ளலாமென்பது வாஸ்தவம். ஆனால் காரணமாயிருக்கும் மண் ஸர்வ வியாபகமில்லையே? அதைப்போல பிரஹ்மத்தைத் தெரிந்துகொண்டால் பிரஹ்மத்தின் கார்யமான பதார்த்தங்களைத் தெரிந்துகொண்டதாக ஆகலாம். பிரஹ்மத்தின் கார்யமில்லாத வேறு பதார்த்தங்களைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு அவை களுக்குக் காரணமான வேறு வஸ்துவையல்லவா தெரிந்துகொள்ளவேண்டிவரும்? அப்படியானல் எல்லாவற்றையும் அறிவதற்கு பிரஹ்மத்தை அறிவது எப்படிப் போதும்? என்று கேட்கக்கூடியதனல் மற்றொரு உபநிஷத் வாக்கியத்தைப் பிரமாண மாகக் காட்டுகிறர். அதில் பிரஹ்மம், † அனந்தம் (எல்லையற்றது) என்று சொல்லியி ருக்கிறது.

† **'सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म' 'ஸத்யம் ஜ்ஞானமனந்தம் ப்³ரஹ்ம'** (தைத்திரீயோபநிஷத்)

பிரஹ்மத்தைத்தவிர வேறு பதார்த்தம் இருந்ததேயானல், அப்பதார்த்தம் பிரஹ்ம மில்லையானதினல், அதுவே பிரஹ்மத்திற்கு வரம்பாயிருந்துகொண்டு பிரஹ்மத்தின் ஸர்வ வியாபகத் தன்மையைக் கெடுத்து விடும். அப்பொழுது பிரஹ்மம் அனந்தம் (எல்லையற்றது) ஆகாது. ஆகையால் பிரபஞ்சம் பூராவும் பிரஹ்மத்தின் கார்யம்தான், பிரஹ்மத்தின் கார்யமில்லாத பதார்த்தமே கிடையாது என்று சொல்லவேண்டி வந்தது. அதற்காக எல்லோராலேயும் ஸர்வ வியாபகமென்று ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிற ஆகாசமும் கூட பிரஹ்மத்தின் கார்யமே. அப்படியே கிரமமாக, வாயு, தேஜஸ், ஜலம, பிருத்வீ, இவைகளும், இவைகளின் கார்யமான ஸகல பிரபஞ்சமும் பிரஹ்ம த்தின் கார்யம்தான். ஆகையால் பிரஹ்மத்தின் எல்லையற்ற தன்மைக்கு எவ்வித பாதகமும் கிடையாது என்று உபநிஷத்தின் பிரமாணத்தின்பேரில் சொல்லுகிறர். இவ்விதமாக மூன்று சுலோகங்களினல் பிரஹ்மத்திற்கும் பிரபஞ்சத்திற்கும் உள்ள ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லிவிட்டு, பிரபஞ்சத்தை அறிந்தால் பிரஹ்மத்தை அறிந்ததாக ஆகாது, பிரஹ்மத்தை அறிந்தால் பிரபஞ்சம் அறியப்பட்டதாக ஆகும் என்று ஏற்படுவதால் அறியவேண்டியது பிரஹ்மம்தான் என்பதை அடுத்த சுலோகத்தில் வற்புறுத்துகிறர்.] **(33)**

विजिज्ञास्यतया यच्च वेदान्तेषु मुमुक्षुभिः ।
समर्थ्यतेऽतियत्नेन तद्ब्रह्मेत्यवधारय ॥ ३४ ॥

விஜிஜ்ஞாஸ்யதயா யச்ச வேதா³ந்தேஷு முமுக்ஷுபி⁴: ।
ஸமர்த்²யதே(அ)தியத்னேன தத்³ப்³ரஹ்மேத்யவதா⁴ரய ॥ 34 ॥

यत् च = எது,
யத் ச

मुमुक्षुभिः **முமுக்ஷுபி⁴:**	=	மோக்ஷத்தில் இச்சையுள்ளவர்களால்,
विजिज्ञास्यतया **விஜிஜ்ஞாஸ்யதயா**	=	நன்கு அறியப்படவேண்டியதாக,
वेदान्तेषु **வேதா³ந்தேஷு**	=	உபநிஷத்துக்களில்,
अतियत्नेन **அதியத்னேன**	=	வெகு தீவிரமாக,
समर्थ्यते **ஸமர்த்²யதே**	=	வற்புறுத்தப்படுகிறதோ,
तत् **தத்**	=	அதுவே,
ब्रह्म **ப்³ரஹ்ம**	=	பிரஹ்மம்,
इति **இதி**	=	என்று,
अवधारय **அவதா⁴ரய**	=	தீர்மானமாய்த் தெரிந்து கொள்.

எது மோக்ஷத்தில் இச்சையுள்ளவர்களால் நன்கு அறியப்பட வேண்டியதாக உபநிஷத்துக்களில் வெகு தீவிரமாக வற்புறுத்தப்படுகிறதோ, அதுவே பிரஹ்மம் என்று தீர்மானமாய்த் தெரிந்துகொள்.

[‡ எதிலிருந்து ஜகத் உண்டாயிற்றோ, எதனுலேயே இருந்து வருகிறதோ, எதனிடத்திலேயே லயத்தை அடைகிறதோ, அதுவே பிரஹ்மம். அதைத் தெரிந்து கொள் என்று வேதாந்த வாக்கியம் உபதேசிக்கும்போது பிரஹ்மம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய பதார்த்தம், ஜீவன் அறிபவன், என்று எண்ணுவதற்கு இடமுண்டு. அப்படி அப்படி ஜீவன் பிரஹ்மத்தினிடமிருந்து வேறுபட்டிருந்தால் பிரஹ்மத்திற்கு ஜீவனே எல்லையாயிருந்து பிரஹ்மத்தின் எல்லையற்ற தன்மையையும் ஸர்வ வியாபகத்தன்மையையும் பாதித்து விடுவான். ஆகையால் ஜீவனுக்கும் தனிப்பதார்த் தமாக இருக்கும் தன்மை இல்லையென்றும் ஜீவனும் பிரஹ்மம் தான் என்றும் சொன்னுலொழிய பிரஹ்மம் அனந்தமாகாது. ஆனுல் பிரபஞ்சம் எப்படி பிரஹ்மத் தின் கார்யமோ அதே மாதிரி ஜீவனை பிரஹ்மத்தின் கார்யமென்று சொல்வதற் கில்லை. ஜீவனுக்கும பிரஹ்மத்திற்கும் கார்யம் காரணம் என்ற ஸம்பந்தமில்லை யானுல் வேறு என்ன ஸம்பந்தம் என்ற கேள்வி வரும். அக்கேள்விக்கு ஸமாதானம் மேல் சுலோகத்தில் சொல்கிருர்.] **(34)**

‡ **यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते । येन जातानि जीवन्ति । यत्प्रयन्त्यभिसंविशन्ति । तद्विजिज्ञासस्व । तद्ब्रह्मेति ।**

யதோ வா இமானி பூ⁴தானி ஜாயந்தே । யேன ஜாதானி ஜீவந்தி । யத்ப்ரயந்த்யபி⁴ஸம்விஶந்தி । தத்³விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ । தப்⁴ரமதி ।

(தைத்திரீயோபநிஷத்)

जीवात्मना प्रवेशश्च नियन्तृत्वं च तान्प्रति ।
श्रूयते यस्य वेदेषु तद्ब्रह्मेत्यवधारय ॥ ३५ ॥

ஜீவாத்மனு ப்ரவேஶஶ்ச நியந்த்ருத்வம் ச தான்ப்ரதி ।
ஶ்ரூயதே யஸ்ய வேதே³ஷு தத்³ப்³ரஹ்மேத்யவதா⁴ரய ॥ 35 ॥

यस्य **யஸ்ய**	=	எதற்கு,
जीवात्मना **ஜீவாத்மனு**	=	ஜீவரூபமாக,
प्रवेशः च **ப்ரவேஶः ச**	=	பிரவேசமும்,
तान् प्रति **தான் ப்ரதி**	=	அந்த ஜீவர்கள் விஷயமாய்,
नियन्तृत्वं च **நியந்த்ருத்வம் ச**	=	நியமனம் செய்யும் தன்மையும்,
वेदेषु **வேதே³ஷு**	=	வேதங்களில்,
श्रूयते **ஶ்ரூயதே**	=	காண்கிறதோ,
तत् **தத்**	=	அதுவே,
ब्रह्म **ப்³ரஹ்ம**	=	பிரஹ்மம்,
इति **இதி**	=	என்று,
अवधारय **அவதா⁴ரய**	=	தீர்மானித்துக்கொள்.

எதற்கு ஜீவரூபமாக பிரவேசமும், அந்த ஜீவர்கள் விஷயமாய் நியமனம் செய்யும் தன்மையும் வேதங்களில் காண்கிறதோ அதுவே பிரஹ்மம் என்று தீர்மானி த்துக் கொள்.

[சரீரத்தை ஸ்ருஷ்டி செய்த பரமாத்மாவேதான் ஜீவன் என்ற பெயருடன் அதற்குள் நுழைந்தார் என்று உபநிஷத் வாக்கியம் ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லியிருப் பதால் ஜீவனுக்கும் பிரஹ்மத்திற்கும் ஸ்வரூபத்தில் பேதம் கிடையாது. சுத்த

ஸ்வரூபத்தைவிட்டு வியாவஹாரிக தசையில் அவ்விரண்டும் வெவ்வேறு என்று வைத்துக்கொண்டால் ஜீவன் நியமிக்கப்படுகிறவனுகவும், பிரஹ்மம் நியமனம் செய்கிறதாகவும் ஆகும். அந்த நியமனம் எவ்விதமென்று அடுத்த சுலோகத்தில் விளக்குகிறுர்.] **(35)**

कर्मणां फलदातृत्वं यस्यैव श्रूयते श्रुतौ ।
जीवानां हेतुकर्तृत्वं तद्ब्रह्मेत्यवधारय ॥ ३६ ॥

கர்மணும் ப^{2}லதா^{3}த்ருத்வம் யஸ்யைவ ஶ்ரூயதே ஶ்ருதௌ ।
ஜீவாஞம் ஹேது கர்த்ருத்வம் தத்^{3} ப்^{3}ரஹ்மேத்யவதா^{4}ரய ॥ 36 ॥

जीवानां / **ஜீவாஞம்**	=	ஜீவர்களுடைய,
कर्मणां / **கர்மணும்**	=	புண்ணியபாபகர்மாக்களுக்கு,
फलदातृत्वं / **ப^{2}லதா^{3}த்ருத்வம்**	=	பலஜனக்கொடுப்பவராயிருக்கும் தன்மையும் (அவர்களுக்கு),
हेतुकर्तृत्वं / **ஹேது கர்த்ருத்வம்**	=	கர்மாக்கஜளச் செய்யும்படி செய்கிறவராயிருக்கும் தன்மையும்,
यस्य एव / **யஸ்ய ஏவ**	=	எவருக்கு உண்டென்று,
श्रुतौ / **ஶ்ருதௌ**	=	வேதத்தில்,
श्रूयते / **ஶ்ரூயதே**	=	காண்கிறதோ,
तत् / **தத்**	=	அதுவே,
ब्रह्म / **ப்^{3}ரஹ்ம**	=	பிரஹ்மம்,
इति / **இதி**	=	என்று,
अवधारय / **அவதா^{4}ரய**	=	தீர்மானித்துக்கொள்.

ஜீவர்களுடைய புண்ணிய பாப் கர்மாக்களுக்குப் பலஜனக் கொடுப்பவராயி ருக்கும் தன்மையும், அவர்களுக்குக் கர்மாக்கஜளச் செய்யும்படி செய்கிறவராயிரு க்கும் தன்மையும், எவருக்கே உண்டென்று வேதத்தில் காண்கிறதோ அதுவே பிரஹ்மம் என்று தீர்மானித்துக்கொள்.

[ஜீவர்களிடத்தில் கர்த்ருத்வம், போக்த்ருத்வம், அதாவது கர்மாக்களைச் செய்ய க்கூடிய தன்மையும், கர்மாக்களின் பலனுன ஸுக துக்கங்களை அனுபவிக்கக்கூடிய தன்மையும் இருப்பதாக எல்லோரும் அறிந்திருக்கிறுர்கள். ஆனுல் அந்த இருவிதத் தன்மைகளும் ஜீவர்களுக்கு ஸ்வத: ஸித்தமாக ஏற்பட்ட தில்லை. அவ்விதம் இருந்தால், தான் நினைத்தபடியெல்லாம் செய்ய முடிய வேண்டும், வேண்டிய ஸுகத்தை மாத்திரம் அனுபவிக்கவும், வேண்டாத துக்கத்தை அனுபவிக்காமலிருக்க வும் ஸ்வாதந்திரியம் இருக்கவேண்டும். இவை வாஸ்தவத்தில் இல்லையென்பது ஸகல ஜீவர்களுக்கும் அனுபவ ஸித்தம். ஆகையால் கர்மாவைச் செய்வதிலேயும், பலனை அனுபவிப்பதிலேயும் பராதீனமாயிருப்பதால் யாருக்குப் பராதீனம் என்ற கேள்வி ஏற்படும். எவருடைய அனுக்ரஹத்தினுல் கர்மாக்களைச் செய்யும் சக்தியும், பலன்களை அனுபவிக்கும் சக்தியும் ஜீவர்களுக்கு ஏற்படுகிறதோ அதாவது ஜீவர்கள் கர்மாவைச் செய்வதற்கு எவர் உதவுகிறுரோ, எவர் செயலுக்குத் தக்கபடி ஸுக துக்கங்களைக் கொடுக்கிறுரோ அவர்தான் பிரஹ்மம் என்று அறிந்துகொள்ளவேண்டும் என்கிறுர்.) **(36)**

(அவதாரிகை) இவ்விதமாக 11 - ஆவது முதல் 27 - ஆவது சுலோகம் முடிய ஜீவனுடைய ஸ்வரூபம் தேஹாதிகளுக்கு விலக்ஷணமாய் ஸர்வ ஸாக்ஷியாய், ஸத்தாய், சித்தாய், ஆனந்தமாய் இருக்கும் தன்மையென்றும். 28 - ஆவது முதல் 36 - ஆவது சுலோகம் முடிய பிரஹ்மஸ்வரூபம் ஜகத்தின் நியந்தாவாய், பரிபூர்ணமாய், ஸத்தாய் சித்தாய், ஆனந்தமாய், இருக்கும் தன்மையென்றும் நிர்வசனம் செய்துவிட்டு இனி அவ்விரண்டிற்கும் ஸ்வரூபத்தில் பேதமில்லையென்பதை எடுத் துச்சொல்ல ஆரம்பிக்கிறுர். அதாவது மஹா வாக்கியத்திலுள்ள "த்வம்" (நீ) என்கிற ஜீவனையும் "தத்" (அது) என்கிற பிரஹ்மத்தையும் இத்தன்மையுடையதென்று சொல்லிவிட்டு, அவ்விரண்டிற்கும் உள்ள ஸம்பந்தத்தைக் குறிக்கும் "அஸி" என்கிற பதத்தின் அர்த்தமான ஐக்கியத்தை எடுத்துச் சொல்கிறார்: -

तत्त्वम्पदार्थौ निर्णीतौ वाक्यार्थश्चिन्त्यतेऽधुना।
तादात्म्यमत्र वाक्यार्थस्तयोरेव पदार्थयोः ॥ ३७ ॥

தத்த்வம் பதா³ர்தௌ² நிர்ணீதௌ வாக்யார்த²ஶ்சிந்த்யதே(அ)து⁴னா ।
தாதா³த்ம்யமத்ர வாக்யார்த²ஸ் தயோரேவ பதா³ர்த²யோ: ॥ 37 ॥

तत्त्वम्पदार्थौ = 'தத்' (அது) 'த்வம்' (நீ) என்கிற இரண்டு
தத்த்வம் பதா³ர்தௌ² பதங்களுடைய அர்த்தங்கள்,
निर्णीतौ = நிர்ணயிக்கப்பட்டு விட்டன,
நிர்ணீதௌ
अधुना = இப்பொழுது,
அது⁴னு
वाक्यार्थः = அப்பதங்கள் சேர்ந்த வாக்கியத்தின் அர்த்தம்,
வாக்யார்த²:

चिन्त्यते	=	சிந்திக்கப்படுகிறது,
சிந்த்யதே		
तयोः एव	=	அதே இரண்டு,
தயோ꞉ ஏவ		
पदार्थयोः	=	பதங்களின் அர்த்தங்களானவைகளுக்கும்,
பதா³ர்த²யோ꞉		
तादात्म्यं	=	ஒரே ஸ்வரூபமாயிருக்கும் தன்மை,
தாதா³த்ம்யம்		
अत्र	=	இங்கு,
அத்ர		
वाक्यार्थः	=	வாக்கியத்தின் அர்த்தம்.
வாக்யார்த²꞉		

“தத்" (அது) “த்வம்" (நீ) என்கிற இரண்டு பதங்களுடைய அர்த்தங்கள் நிர்ணயிக்கப்பட்டுவிட்டன. இப்பொழுது அப்பதங்கள் சேர்ந்த வாக்கியத்தின் அர்த்தம் சிந்திக்கப்படுகிறது. அதே இரண்டு பதங்களின் அர்த்தங்களானவைகளுக்கும் ஒரே ஸ்வரூபமாயிருக்கும் தன்மை இங்கு வாக்கியத்தின் அர்த்தம்,

[முன் 10-ஆவது சுலோகத்தில், பதங்களுடைய அர்த்தம நன்கு தெரிந்து விட்டால் அப்பதங்கள் சேர்ந்து உண்டாயிருக்கிற வாக்கியத்தின் அர்த்தத்தைத் தெரிந்து கொள்ளமுடியுமென்று சொன்னதையனுஸரித்து இதுவரை “த்வம்", “தத்" என்கிற பதங்களின் அர்த்தத்தை விளக்கி விட்டபடியால் இனி வாக்கியத்தின் அர்த்தத்தைத் தெரிந்துகொண்டுவிடலாமென்று ஏற்படுகிறது. ஆனுல் இந்த மஹா வாக்கியத்தில் இரண்டு பதங்களின் அர்த்தங்களான ஜீவனுக்கும் பிரஹ்மத்திற்கும் அபேதம் சொல்வதாக "அஸி" (இருக்கிறுய்) என்ற பதத்திஞல் தெரிகிறது. வெவ்வேறுன லக்ஷணங்களோடு கூடின இரண்டு பதார்த்தங்கள் வெவ்வேறுக இருப்பது தான் நியாயமே தவிர, இரண்டும் ஒன்றுதான் என்பது எப்படி என்று ஸந்தேஹம் ஏற்படுவதால் அதைக் கொஞ்சம் விவரிக்கவேண்டி வருகிறது.] **(37)**

संसर्गो वा विशिष्टो वा वाक्यार्थो नात्र संमतः ।
अखण्डैकरसत्वेन वाक्यार्थो विदुषां मतः ॥ ३८ ॥

ஸம்ஸர்கோ³ வா விஶிஷ்டோ வா வாக்யார்தோ² நாத்ர ஸம்மத꞉ ।
அக²ண்டை³க ரஸத்வேன வாக்யார்தோ² விது³ஷாம் மத꞉ ॥ 38 ॥

अत्र	=	இந்த இடத்தில்,
அத்ர		
संसर्गो वा	=	ஸம்ஸர்க்கமாவது,
ஸம்ஸர்கோ³ வா		

विशिष्टो वा = விசிஷ்டமாவது,

விஶிஷ்டோ வா

वाक्यार्थ: = வாக்கியத்தின் அர்த்தமாக,

வாக்யார்தோ^{2} நாத்ர

न संमत: = ஒப்புக்கொள்ளப்படுவதில்லை.

ந ஸம்மத:

अखण्डैकरसत्वेन = அகண்டமாய் ஏகரஸமாயிருப்பதே,

அக^{2}ண்டை^{3}க ரஸத்வேன

वाक्यार्थ: = வாக்கியத்தின் அர்த்த மென்பதுதான்,

வாக்யார்த^{2}:

विदुषां = வித்வான்களுக்கு,

விது^{3}ஷாம்

मत: = ஸம்மதமாகும்.

மத:

இந்த இடத்தில் ஸம்ஸர்க்கமாவது விசிஷ்டமாவது வாக்கியத்தின் அர்த்த மாக ஒப்புக்கொள்ளப்படுவதில்லை. அகண்டமாய் ஏகரஸமாயிருப்பதே வாக்கியத்தின் அர்த்த மென்பதுதான் வித்வான்களுக்கு ஸம்மதமாகும்.

[ஒரு பதார்த்தத்தைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டுமானல் ஐந்துவிதமாகத்தான் சொல்லமுடியுமென்று வித்வான்கள் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள்.

1. **ஜாதி** - அது இந்த இனத்தைச்சேர்ந்தது: ராமர் க்ஷத்திரியர்.

2. **குணம்** - அதற்குள்ள ஏதேனும் குணத்தைக் குறிப்பிடுவது: ராமர் உதாரமாயிருப்பவர்.

3. **கிரியை** - அதற்குள்ள ஏதேனும் கிரியையைக் குறிப்பிடுவது: ராமர் ஸ்வதர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவர்.

4. **ஸம்பந்தம்** - அதற்கும் வேறு பதார்த்தத்திற்கும் உள்ள ஸம்பந்தத்தைக் கூறுதல்: ராமர் தசரத புத்திரன்.

5. **ஸம்ஞை** - அதற்கு வைக்கப்படும் பெயர்: இவர் ராமர் என்பவர்.

இவ்வைந்தில் ஸம்ஞை என்பது வியவஹாரத்திற்காகக் கல்பிக்கப்பட்டிருப்ப தால் அதற்கு அர்த்தத்தில் தாத்பர்யமில்லை. ஜாதி, குணம், கிரியை இவைகளைச் சொல்லும் சப்தங்களின் அர்த்தம் அந்தப் பதார்த்தத்தினிடத்தில் அன்வயித்துக் கொண்டு, அதை மற்ற பதார்த்தங்களிலிருந்து விலக்கிக் காட்டுவதால் அவைகளை

விசேஷணம் என்று சொல்வார்கள். அப்பதார்த்தத்தில் ஒட்டாமல் வேறு பதார்த்தத்திற்கும் அதற்குமுள்ள ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லி விளக்குகிற ஸம்பந்தம் என்கிற நான்காவது முறையை ஸம்ஸர்க்கம் என்பார்கள். பிரஹ்மமென்பது ஏகமாகவேயிருப்பதால் அதில் ஜாதியைச் சொல்லும் சப்தத்திற்கு இடமில்லை; நிர்குணமாயிருப்பதால் குண வாசக சப்தத்திற்கும், நிஷ்கிரியமாயிருப்பதால் கிரியா வாசக சப்தத்திற்கும் இடமில்லை; ஆகையால் இவையாவும் பிரஹ்மத்திற்கு விசேஷணமாகாததினுல் பிரஹ்மத்தை விசிஷ்டமென்று சொல்வதற்கில்லை. பிரஹ்மத்தைத் தவிர வேறு பதார்த்தமே கிடையாததினுல் இன்னெரு பதார்த்தத்தின் ஸம்பந்தத்திற்கும் இடமில்லை; ஆகையால் ஸம்ஸர்கத்திற்கும் வழியில்லை. ஸம்ஞை என்பது வெறும் கல்பிதமான பெயரானதினுல் அதை மாத்திரம் சொல்லி பதார்த்தத்தை விளக்க முடியாது. இவ்விதமாக ஸாதாரணமாகச் சொல்லக்கூடிய ரீதியில் எவ்வகையிலும் பிரஹ்மத்தைச் சொல்ல முடியாமலிருக்கிறது. ஆனுல் உபநிஷத்திலோ நீ என்கிற சப்தத்தையும் அது என்கிற சப்தத்தையும் சேர்த்து ஒன்று படுத்தி வாக்கியம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு என்ன தாத்பர்யம் என்றல், நீ என்ற சப்தத்தால் குறிக்கப்படும் அர்த்தத்தில் "நீ" என்கிற அம்சத்தை விட்டு விட்டும் அது என்கிற சப்தத்தால் குறிக்கப்படும் அர்த்தத்தில் "அது" என்கிற அம்சத்தை விட்டு விட்டும் இரண்டு பதார்த்தங்களிலும் மிஞ்சுகிறதான, இரண்டிற்கும் பொதுவான, வேற்றுமையற்ற ஒரே விதமாயுள்ள, சைதன்யத்தையே கிரஹித்தால் அப்பொழுதுதான் வாக்கியம் சரியான அர்த்தத்தைக் கொடுக்கும். அவ்விதம் அர்த்தம் செய்வதின் பிரகாரத்தை மேல் சுலோகங்களில் காட்டுகிறார்.] **(38)**

प्रत्यग्बोधो य आभाति सोऽद्वयानन्दलक्षणः ।
अद्वयानन्दरूपश्च प्रत्यग्बोधैकलक्षणः ॥ ३९ ॥

ப்ரத்யக்³போ³தோ⁴ ய ஆபா⁴தி ஸோ(அ)த்³வயானந்த³லக்ஷண: ।
அத்³வயானந்த³ரூபஶ்ச ப்ரத்யக்³போ³தை⁴கலக்ஷண: ॥ 39 ॥

प्रत्यग्बोधः ப்ரத்யக்³போ³த⁴:	=	உள்ளிருக்கும் ஞான ஸ்வரூபியாக,
यः ய:	=	எவர்,
आभाति ஆபா⁴தி	=	பிரகாசிக்கிருரோ,
सः ஸ:	=	அவரே,
अद्वयानन्दलक्षणः அத்³வயானந்த³லக்ஷண:	=	இரண்டற்று ஆனந்தமாயிருக்கும் தன்மையுள்ளவர்,
अद्वयानन्दरूपश्च அத்³வயானந்த³ரூபஶ்ச	=	இரண்டற்று ஆனந்தமாயிருக்கும் தன்மை உள்ளவர்தான்,

प्रत्यग्बोधैकलक्षणः = உள்ளிருக்கும் ஞானஸ்வ ரூபமாயுள்ளவர்.
ப்ரத்யக்3போ3தை4கலக்ஷண:

உள்ளிருக்கும் ஞானஸ்வரூபியாக எவர் பிரகாசிக்கிறரோ, அவரே இரண்டற்று ஆனந்தமாயிருக்கும் தன்மை உள்ளவர். இரண்டற்று ஆனந்தமாயிருக்கும் தன்மை உள்ளவர்தான் உள்ளிருக்கும் ஞானமேஸ்வரூபமாயுள்ளவர்.

[உள்ளேயிருப்பதாகத் தோன்றும் ஜீவசைதன்யமும், இரண்டற்று வியாபக மாயுள்ள பிரஹ்ம சைதன்யமும் ஒன்றுதான். மோதிரம் தங்கம் என்று சொல்லலாம்; ஆனல் தங்கம் மோதிரம் என்று சொல்லமுடியாது. அது மாதிரி இங்கேயில்லை யென்று காட்டுவதற்காக, இரண்டற்று வியாபகமாயுள்ள பிரஹ்ம சைதன்யமேதான் உள்ளேயிருப்பதாகத் தோன்றும் ஜீவசைதன்யமும் என்று மாற்றியும் உபதேசிக்கிறர்.] **(39)**

इत्थमन्योन्यतादात्म्यप्रतिपत्तिर्यदा भवेत् ।
अब्रह्मत्वं त्वमर्थस्य व्यावर्तेत तदैव हि ॥ ४० ॥

இத்த2மன்யோன்யதாதா3த்ம்யப்ரதிபத்திர்யதா3 ப4வேத் ।
அப்3ரஹ்மத்வம் த்வமர்த2ஸ்ய வ்யாவர்தேத ததை3வ ஹி ॥ 40 ॥

तदर्थस्य च पारोक्ष्यं यद्येवं किं ततः शृणु ।
पूर्णानन्दैकरूपेण प्रत्यग्बोधोऽवतिष्ठते ॥ ४१ ॥

தத3ர்த2ஸ்ய ச பாரோக்ஷ்யம் யத்3யேவம் கிம் தத: ஶ்ருணு ।
பூர்ணனந்தை3கரூபேண ப்ரத்யக்3போ3தோ4(அ)வதிஷ்ட2தே ॥ 41 ॥

इत्थं = இவ்விதமாக,
இத்த2ம்

अन्योन्यतादात्म्यप्रतिपत्तिः = ஜீவனுக்கும் பிரஹ்மத்திற்கும் ஒருவருக்கொருவர் உள்ள ஒரே தன்மையின் ஞானம்,
அன்யோன்யதாதா3த்ம்யப்ரதிபத்தி:

यदा = எப்பொழுது,
யதா3

भवेत् = ஏற்படுமோ,
ப4வேத்

तदा एव हि = அப்பொழுதே,
ததா3 ஏவ ஹி

त्वमर्थस्य = 'த்வம்' (நீ) என்பதன் அர்த்தமான ஜீவனுக்கு,
த்வமர்த2ஸ்ய

अब्रह्मत्वं = பிரஹ்மமாயிருக்கும் தன்மை இல்லை என்பது,
அப்3ரஹ்மத்வம்

व्यावर्तेत **வ்யாவர்தேத**	=	விலகிவிடும்,
तदर्थस्य च **தத3ர்த2ஸ்ய ச**	=	அப்படியே ‘தத்' (அது) என்பதன் அர்த்தமான பிரஹ்மத்திற்கு,
पारोक्ष्यं **பாரோக்ஷ்யம்**	=	நேரில் தெரியாத தன்மையுள்ளது என்பதும் (விலகிவிடும்),
एवं यदि **ஏவம் யதி3**	=	இவ்விதம் விலகினதேயானுல்,
ततः **தத:**	=	அதிலிருந்து,
किं **கிம்**	=	என்ன கிடைக்கிறது?
शृणु **ஶ்ருணு**	=	சொல்கிறேன் கேள்,
प्रत्यग्बोधः **ப்ரத்யக்3போ3த4:**	=	உள்ளிருக்கும் ஞானஸ்வரூபம்,
पूर्णानन्देकरूपेण **பூர்ணுனந்தே3கரூபேண**	=	பூர்ணமான ஆனந்த ஸ்வரூபமாகவே,
अवतिष्ठते **அவதிஷ்ட2தே**	=	இருந்துவிடும்.

இவ்விதமாக ஜீவனுக்கும் பிரஹ்மத்திற்கும் ஒருவருக்கொருவர் உள்ள ஒரே தன்மையின் ஞானம் எப்பொழுது ஏற்படுமோ, அப்பொழுதே 'த்வம்' (நீ) என்பதன் அர்த்தமான ஜீவனுக்கு ப்ரஹ்மமாயிருக்கும் தன்மை இல்லை என்பது விலகிவிடும். அப்படியே 'தத்' (அது) என்பதன் அர்த்தமான பிரஹ்மத்திற்கு நேரில் தெரியாத தன்மை உள்ளது என்பதும் விலகிவிடும். இவ்விதம் விலகினதேயானுல் அதிலிருந்து என்ன கிடைக்கிறது? சொல்கிறேன். கேள் உள்ளிருக்கும் ஞான ஸ்வரூபம் பூர்ணமான ஆனந்த ஸ்வரூபமாக இருந்துவிடும்.

[39 வது சுலோகத்தில் ஜீவன் பிரஹ்மம்தான், பிரஹ்மம்தான் ஜீவன் என்று சொன்னதின் தாத்பர்யத்தை இவ்விரண்டு சுலோகங்களால் விளக்குகிருர். ஜீவன் என்பது உள்ளேயிருப்பதாகவும் பிரஹ்மம் வெளியே இருப்பதாகவும் ஸாமான்ய மாய் ஜனங்கள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறபடியால் ஜீவன் வியாபகமில்லையென்றும் பிரஹ்மம் பிரத்யக்ஷ விஷயமில்லை யென்றும் தோன்றுகிறது. ஜீவனை பிரஹ்மம் என்று சொன்னுல் ஜீவன் பிரஹ்மமில்லையென்று எண்ணுவதை நிராகரித்து ஜீவனுக்கும் ஸ்வரூபத்தில் வியாபகமாயும் ஆனந்தமாயுமிருக்கும் தன்மை உண்டென்று ஏற்படும். அப்படியே பிரஹ்மத்தை ஜீவன் என்று சொன்னுல் பிரஹ்மம் ஏதோ வெளியிலுள்ளதும் பிரத்யக்ஷமில்லாததுமானது என்கிற எண்ணம் நிவிருத்தியாகி விடும். இவ்விதம் ஒன்றுக்கொன்று முறண்படும் அம்சங்கள் நிவிருத்தியாகி

விட்டால் ஜீவன் வேறு, பிரஹ்மம் வேறு என்ற எண்ணத்திற்கே இடமில்லாமல் இரண்டுமே ஒன்று தான் என்கிற ஞானம் ஏற்படும். ஆனுல் உள்ளேயிருக்கும் தன்மையோடு கூடினதாகவே ஜீவனையும் வெளியிலிருக்கும் தன்மையோடு கூடின தாகவே பிரஹ்மத்தையும் பாவித்துக் கொண்டிருந்தால் அவ்விரண்டிற்கும் எவ்விதத் திலும் அபேதம் ஸித்திக்காது. ஸித்திக்கும்படி செய்யவேண்டுமானால் 'நீ' 'அது' என்கிற இரு சப்தங்களுக்கும் அப்படியே அர்த்தம் செய்வதைவிட்டு அந்த சப்தங்களினுல் குறிக்கப்படும் சைதன்யத்தை மாத்திரம் அர்த்தமாக கிரஹிக்க வேண்டும். அது எப்படி என்பதை மேல் சுலோகங்களில் தெளிவுபடுத்துகிருர்.] **(40-41)**

तत्त्वमस्यादिवाक्यं च तादात्म्यप्रतिपादने ।
लक्ष्यौ तत्त्वम्पदार्थौ द्वावुपादाय प्रवर्तते ॥ ४२ ॥

தத்த்வமஸ்யாதி^{3} வாக்யம் ச தாதா^{3}த்ம்ய ப்ரதிபாத^{3}னே ।
லக்ஷ்யௌ தத்த்வம் பதா^{3}ர்தௌ^{2} த்^{3}வாவுபாதா^{3}ய ப்ரவர்ததே ॥ 42 ॥

तत्त्वमस्यादिवाक्यं च தத்த்வமஸ்யாதி^{3} வாக்யம் ச	=	'தத் த்வம் அஸி' முதலான வாக்கியங்கள்,
तादात्म्यप्रतिपादने தாதா^{3}த்ம்ய ப்ரதிபாத^{3}னே	=	ஜீவனுக்கும் பிரஹ்மத்திற்கும் ஒற்றுமையை எடுத்துச்சொல்லும் விஷயத்தில்,
तत्त्वम्पदार्थौ தத்த்வம் பதா^{3}ர்தௌ^{2}	=	'தத்' 'த்வம்' (அது, நீ) என்ற பதங்களின் அர்த்தமாக,
लक्ष्यौ லக்ஷ்யௌ	=	குறிக்கப்படும்,
द्वौ த்^{3}வௌ	=	இரண்டு அர்த்தங்களையும் தான்,
उपादाय உபாதா^{3}ய	=	எடுத்துக்கொண்டு,
प्रवर्तते ப்ரவர்ததே	=	பிரவிருத்திக்கின்றன.

"தத் த்வம் அஸி" முதலான வாக்கியங்கள் ஜீவனுக்கும் பிரஹ்மத்திற்கும் ஒற்றுமையை எடுத்துச்சொல்லும் விஷயத்தில் "தத்" "த்வம்" (அது, நீ) என்ற பதங் களின் அர்த்தமாகக்குறிக்கப்டும் இரண்டு அர்த்தங்களையும் தான் எடுத்துக்கொண்டு பிரவிருத்திக்கின்றன.

[ஜீவனுக்கும் பிரஹ்மத்திற்கும் உள்ள அபேதத்தைச் சொல்லும் மஹா வாக்கியங்கள் நான்கு. அவைகளில் உபதேச வாக்கியமான "தத் த்வம் அஸி" என்கிற வாக்கியத்திலேயே "தத்", "த்வம்" என்கிற பதங்கள் பிரயோகம் செய்யப்பட்டிருப்பதால் அதற்கு இங்கு பிராதான்யம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒரு பதத்திற்கு அர்த்தம் இரு வகைப்படும் வாச்யார்த்தம், லக்ஷக்ஷ்யார்த்தம் என்று. அந்தப் பதத்திற்கு ஸாதாரண

மாக ஏற்பட்ட அர்த்தம் வாச்யார்த்தம் எனப்படும், மாட்டைப் பார்த்து மாடு என்று சொல்வது போல், ஸாதாரணமாக ஏற்பட்ட அர்த்தம் பொருந்தாதபோது அந்தப் பதத்தினுல் குறிக்கப்படும் அர்த்தம் லக்ஷ்யார்த்தம் எனப்படும். மனுஷ்யனைப் பார்த்து மாடு என்று சொன்னுல் அவன் மாடாக இல்லை என்பது நன்கு தெரிகிறபடியால் அவனிடம் மாட்டின் தன்மையான புத்தியின்மையோ முரட்டுத்தனமோ இருக்கிற தென்று அர்த்தம் செய்துகொள்வதுபோல். இவ்விடத்தில் "அது", "நீ" என்கிற பதங்களுக்கு ஸாதாரணமாயுள்ள வாச்யார்த்தத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அவ்விரு பதங்களின் அர்த்தங்களுக்கும் அபேதம் இருக்கமுடியாததினுல் சைதன்யமென்ற லக்ஷ்யார்த்தத்தையே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. இப்படியே மற்ற வாக்கியங்களிலும் வாச்யார்த்தத்தை விட்டு லக்ஷ்யார்த்தத்தையே கிரஹிக்கவேண்டும். லக்ஷ்யார்த்தத்தையே கிரஹிக்க வேண்டுமென்ற விஷயத்தை இந்த சுலோகத்தில் சொல்லிவிட்டு வாச்யார்த்தத்தை விடவேண்டுமென்பதை அடுத்த சுலோகத்தில் சொல்லுகிறுர்.] **(42)**

हित्वा द्वौ शबलौ वाच्यौ वाक्यं वाक्यार्थबोधने ।
यथा प्रवर्ततेऽस्माभिस्तथा व्याख्यातमादरात् ॥ ४३ ॥

ஹித்வா த்3வௌ ஶப3லௌ வாச்யௌ வாக்யம் வாக்யார்த2போ3த4னே ।
யதா2 ப்ரவர்ததே(அ)ஸ்மாபி4ஸ்ததா2 வ்யாக்2யாதமாத3ராத் ॥ 43 ॥

वाक्यं **வாக்யம்** = மஹாவாக்கியமானது,

वाक्यार्थबोधने **வாக்யார்த2போ3த4னே** = வாக்கியத்தின் அர்த்தத்தை போதிப்பதில்,

यथा **யதா2** = எந்தப்பிரகாரமாக,

वाच्यौ **வாச்யௌ** = வாச்யார்த்தங்களான,

शबलौ **ஶப3லௌ** = கலந்துள்ள தத்வங்கள்,

द्वौ **த்3வௌ** = இரண்டையும்,

हित्वा **ஹித்வா** = விட்டுவிட்டு,

प्रवर्तते **ப்ரவர்ததே** = பிரவிருத்திக்கிறதோ,

तथा **ததா2** = அந்தப்பிரகாரமாக,

अस्माभिः = நம்மால்,

அஸ்மாபி⁴:

आदरात् = கவனத்துடன்,

ஆத³ராத்

व्याख्यातं = வியாக்யானம் செய்யப்பட்டது.

வ்யாக்²யாதம்

மஹா வாக்கியமானது வாக்கியத்தின் அர்த்தத்தை போதிப்பதில் எந்தப் பிரகாரமாக வாச்யார்த்தங்களான கலந்துள்ள தத்வங்கள் இரண்டையும் விட்டுவிட்டு பிரவர்த்திக்கிறதோ, அந்த பிரகாரமாக எங்களால் கவனத்துடன் வியாக்யானம் செய்யப்பட்டது,

[வாச்யார்த்தம் சுத்தமான தத்வமல்லவாதலால் கலப்பு என்று அதைக் குறிப்பிட்டு, சுத்த தத்வத்தைக் கலப்புள்ளதாகச் செய்த அம்சங்களை விலக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அந்த அம்சங்கள் "த்வம்" (நீ) என்கிற பதத்தின் அர்த்தத்தில் எவையென்பதை அடுத்த சுலோகத்திலும், "தத்" (அது) என்கிற பதத்தின் அர்த்தத்தில் எவையென்பதை அதற்கடுத்த சுலோகத்திலும், விவரித்துச் சொல்லு கிருர்.] **(43)**

आलम्बनतया भाति योऽस्मत्प्रत्ययशब्दयोः ।
अन्तःकरण संभिन्नबोधः स त्वंपदाभिधः ॥ ४४ ॥

ஆலம்ப³னதயா பா⁴தி யோ(அ)ஸ்மத்ப்ரத்யய ஶப்³த³யோ: ।
அந்த:கரண ஸம்பி⁴ன்ன போ³த⁴: ஸ த்வம்பதா³பி⁴த⁴: ॥ 44 ॥

यः = எது,

ய:

अस्मत्प्रत्ययशब्दयोः = "நான்" என்கிற எண்ணத்திற்கும் 'நான்' என்கிற

அஸ்மத்ப்ரத்யயஶப்³த³யோ: சப்தத்திற்கும்,

आलम्बनतया = ஆதாரமாக,

ஆலம்ப³னதயா

भाति = விளங்குகிறதோ,

பா⁴தி

सः = அந்த,

ஸ:

अन्तःकरण संभिन्नबोधः = அந்த: கரணத்துடன் கலந்துள்ள அறிவே,

அந்த:கரண ஸம்பி⁴ன்ன போ³த⁴:

त्वंपदाभिधः = 'த்வம்' (நீ) என்கிற பதத்தினுல்

த்வம்பதா³பி⁴த⁴: சொல்லப்படுவது.

எது “நான்” என்கிற எண்ணத்திற்கும், “நான்” என்கிற சப்தத்திற்கும் ஆதாரமாக விளங்குகிறதோ, அந்த அந்தக்கரணத்துடன் கலந்துள்ள அறிவே “த்வம்” (நீ) என்கிற பதத்தினுல் சொல்லப்படுவது.

[உலகத்தில் ஸாமான்யமாக எல்லாரும் "நான் நான்” என்ற சப்தத்தை உபயோகிக்கிறுர்கள். அவ்விதம் உபயோகிக்கும்போது அவர்கள் தங்கள் புத்தியையும் அதன் அர்த்தத்தில் சேர்த்துக்கொண்டே சொல்கிறுர்கள். இந்த சுலோகத்தில் புத்தியை மாத்திரம் சொன்ன போதிலும் வியவஹார தசையில் புத்தியுடன் நிற்பதில்லை. நான் பார்க்கிறேன், கேட்கிறேன் என்று நான் சொல்லும்போது இந்திரியங்களையும், நான் பருமனுக இருக்கிறேன், இளைத்திருக்கிறேன் என்று சொல்லும்போது தேஹத்தை யும் நான் என்பதின் அர்த்தத்தில் சேர்த்துவிடுகிறுர்கள். சில ஸமயம் நல்ல உடை தரித்துக்கொண்டு நான் அழகாக இருக்கிறேன் என்று நினைக்கும்போது அந்த உடையையும் கூட நான் என்பதில் சேர்த்துவிடுகிறுர்கள். ஆனுல் அந்தக்கரணம், இந்திரியங்கள், தேஹம் இவையெல்லாம் ஜடமாயிருப்பதால் இவைகளுக்கு அறிவு கிடையாது. சைதன்ய ஸ்வரூபமான ஆத்மாவின் ஸம்பந்தத்தினுலேயே இவை சேஷ்டிக்கின்றன. ஆகையால் நாம் ஸாதாரணமாய் ஆத்மா அல்லது நீ என்கிற பதத்தினுல் சுத்தமான சைதன்ய ஸ்வரூபமான ஆத்மாவையும் ஜடஸ்வரூபமான தேஹாதிகளாகிற அனுத்மாக்களையும் சேர்த்தே கலந்து வியவஹரிக்கிறோம். இவ்விதம் நீ என்ற சப்தத்தினுல் ஸாமான்யமாய்ச் சொல்லப்படுவது சுத்த ஆத்மா வல்ல, கலப்பு ஆத்மா தான்.] **(44)**

मायोपाधिर्जगद्योनिः सर्वज्ञत्वादिलक्षणः ।
पारोक्ष्यशबलः सत्याद्यात्मकस्तत्पदाभिधः ॥ ४५ ॥

மாயோபாதி⁴ர் ஜக³த்³யோனிः ஸர்வஜ்ஞத்வாதி³ லக்ஷணः ।
பாரோக்ஷ்யஶப³லः ஸத்யாத்³யாத்மகஸ் தத்பதா³பி⁴த⁴ः ॥ 45 ॥

मायोपाधिः மாயோபாதி⁴ः	=	மாயையை உபாதியாயுடையதாயும்,
जगद्योनिः ஜக³த்³யோனிः	=	ஜகத்திற்குக்காரணமாயும்,
सर्वज्ञत्वादिलक्षणः ஸர்வஜ்ஞத்வாதி³ லக்ஷணः	=	ஸர்வக்ஞத்வம் முதலானதுகளை லக்ஷணமாகவுள்ளதாயும்,
पारोक्ष्यशबलः பாரோக்ஷ்யஶப³லः	=	பிரத்யக்ஷமல்லாதது என்று தோன்றக்கூடிய கலப்புள்ளதாயும்,
सत्याद्यात्मकः ஸத்யாத்³யாத்மகः	=	ஸத்யமாயிருக்கும் தன்மை முதலானதுகளை ஸ்வரூபாயுள்ளதாயும் இருப்பது,
तत्पदाभिधः தத்பதா³பி⁴த⁴ः	=	"தத்" (அது) என்கிறபதத்தினுல் சொல்லப்படுவது.

மாயையை உபாதியாய் உடையதாயும், ஜகத்திற்குக் காரணமாயும், ஸர்வக்ஞுத்வம் முதலானதுகளை லக்ஷணமாக உள்ளதாயும், பிரத்யக்ஷமல்லாதது என்று தோன்றக்கூடிய கலப்புள்ளதாயும், ஸத்யமாயிருக்கும் தன்மை முதலானதுகளை ஸ்வரூபமாயுள்ளதாயும் இருப்பது 'தத்' (அது) என்கிற பதத்தினுல் சொல்லப்படுவது.

[முந்தின சுலோகத்தில் கலப்புள்ள “நீ” யை வர்ணித்து விட்டு இந்த சுலோகத்தில் கலப்புள்ள “அது” வை வர்ணிக்கிருர். கலப்பில்லாத சுத்தமான ‘தத்' (அது) என்கிற பதத்தின் அர்த்தம் ஸத்யமாயும் ஞானமாயும் அனந்தமாயும் ஆனந்தமாயும் உள்ள சுத்த சைதன்யமேயாகும். ஞான ஸ்வரூபமாய் ஸ்வயம்பிரகாசமாயிருக்கும் இவ்வஸ்து உண்டா இல்லையா என்றுகூட ஸந்தேமேற்படும்படி மறைந்து பிரத்யக்ஷமாய் அறியக்கூடாததுபோல் ஆகி விட்டது. இதுவே அதிலுள்ள கலப்பு. இவ்விதம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் என்னவென்ருல் மாயை என்பது இவ்வஸ்துவிற்கு உபாதியாக ஏற்பட்டுவிட்டது. ஸூர்ய கிரணங்களால் ஏற்படும் மேகத்தினுல் எப்படி ஸூர்யன் மறைக்கப்பட்டு விடுகிருரோ, அல்லது ஸூர்ய கிரணங்களின் பிரகாசத்தினுலேயே ஸூர்ய பிம்பத்தைப்பார்க்க முடியாமல் போய் விடுகிறதோ, அப்படியே பிரஹ்மத்தினிடமிருப்பதாகத்தோன்றும் மாயா சக்தியினுலேயே பிரஹ்மம் மறைப்பட்டுவிடுகிறது. கயிறு மறைந்ததுடன் நிற்காமல் எப்படிப் பாம்பாகவும் தோன்றுகிறதோ, அப்படியே பிரஹ்மம் மறைவுபட்டதுடன் நிற்காமல் ஜகத்தையும் தோன்றும்படிச் செய்கிறது. ஒருவித மாறுதலையும் அடையாமல் ஏகரூபமாயிருக்கும் கயிறு எப்படி அதில் தோன்றும் பாம்புக்குக் காரணம் என்று வியவஹரிக்கப்படுகிறதோ, அப்படியே தான் பிரஹ்மத்தை ஜகத்திற்குக்காரணம் என்று சொல்ல வேண்டும். பாம்பு கயிற்றிலிருந்து உண்டானது மாத்திரம் அல்ல, அது இருப்பதும் கயிற்றின் இருப்பினுல்தான், அது மறைவதும் கயிற்றிற்குள் தான். இவ்விதமாகப் பாம்பின் உத்பத்தி, ஸ்திதி, லயம் எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாயிருப்பது கயிறே. அப்படியேதான் ஜகத்தின் உத்பத்தி, ஸ்த்திதி, லயம் இவைகளுக்குக் காரணமாயிருப்பது பிரஹ்மமே. ஜகத்தில் உள்ள பிராணி வர்க்கங்களோ, ஜட பதார்த்தங்களோ, அவைகள் உத்பத்தியாவதிலும், இருப்பதிலும், லயமடைவதிலும் உள்ள அனந்தவைசித்திரியங்களுக்கும் காரணமாயிருக்கும் பிரஹ்மம் ஸர்வக்ஞுயிருந்தே தீரவேண்டும். எல்லாவற்றையும் அறிந்திருந்தால் மாத்திரம் போதாது, தோன்றினதையெல்லாம் கார்யத்தில் நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய ஸாமர்த்தியமுள்ளவராக இருக்கவேண்டும்; ஆகையால் அவர் ஸத்ய ஸங்கல்பராயும் ஸர்வ சக்தராயும் இருந்தாகவேண்டும். ஜகத்திலுள்ள பதார்த்தங்களைத் தன்னிஷ்டம்போல் உண்டுபண்ணவும் மாற்றவும் அழிக்கவும் சக்தியிருந்தபோதிலும், இதற்காக தான் வேறு எங்கேயோ தூரதேசத்திலிருந்து வந்தாக வேண்டிய அவசியமிருந்தால் நினைத்தவுடன் நடத்த முடியாது; ஆகையால் அப்பதார்த்தங்களைவிட்டு விலகியிராமல் அவைகள் இருக்குமிடத்திலேயே இருக்கவேண்டியதால் ஸர்வ வியாபகமாகவும் இருந்தாகவேண்டும். இவ்விதமாக பிரஹ்மத்தை ஜகத்காரணமென்று வைத்துக் கொண்டால், அப்பிரஹ்மத்திற்கு ஸர்வக்ஞுத்வம் ஸத்ய ஸங்கல்பத்வம், ஸர்வசக்தத்வம், ஸர்வ வியாபகத்வம் முதலானவைகளெல்லாம் உண்டென்றே சொல்லவேண்டும். ஆனுல் இவை யாவும் ஜகத்காரணமாக பிரஹ்மத்தை நினைக்கும் போதுதான் உண்டு. ஜகத்காரணமாக பிரஹ்மம் தோன்றுவது மாயையை உபாதியாக அடைந்ததினுல் தான். மாயையினுலேயே பிரஹ்மம் பிரத்யக்ஷமில்லாத வஸ்து

வாகத் தோன்றுகிறது இவ்விதமாகப் பலவிதக் கலப்போடு கூடியதும், ஆனல் வாஸ்தவத்தில் ஸத்ய ஞானனந்தஸ்வரூபமாயுமுள்ள வஸ்து எதுவோ அதுவே "தத்" (அது) என்கிற பதத்தினல் ஸாதாரணமாகச் சொல்லப்படுகிறது. முன் சுலோகத்தில் "த்வம்" பதத்தின் வாச்யார்த்தத்தையும், இந்த சுலோகத்தில் "தத்" பதத்தின் வாச்யார்த்தத்தையும் வர்ணித்துவிட்டு அவ்வர்த்தங்களை அப்படியே வைத்துக்கொண்டால், இரண்டிற்கும் அபேதம் சொல்வது ஸாத்தியமில்லை என்பதை அடுத்த சுலோகத்தில் விளக்குகிறர்.] **(45)**

प्रत्यक्परोक्षतैकस्य सद्वितीयत्वपूर्णता ।
विरुध्यते यतस्तस्मात्ल्लक्षणा सम्प्रवर्तते ॥ ४६ ॥

ப்ரத்யக் பரோக்ஷதைகஸ்ய ஸத்³விதீயத்வ பூர்ணதா ।
விருத்⁴யதே யதஸ் தஸ்மாத் ல்லக்ஷணு ஸம்ப்ரவர்ததே ॥ 46 ॥

एकस्य = ஒரே பதர்ர்த்தத்திற்கு,
ஏகஸ்ய
प्रत्यक्परोक्षता = உள்ளே இருந்து பிரத்யக்ஷமாயிருப்பதும்,
ப்ரத்யக்பரோக்ஷதா வெளியே இருந்து பிரத்யக்ஷமில்லாமலிருப்பதும் (அப்படியே),
सद्वितीयत्वपूर्णता = இரண்டாவதுள்ளதாயும் பரிபூர்ணமாயும்
ஸத்³விதீயத்வ பூர்ணதா இருப்பதும்,
विरुध्यते = பரஸ்பரம்விரோதமாயிருக்கிறது,
விருத்⁴யதே
यतः तस्मात् = என்ற காரணத்தினல்,
யதஃ தஸ்மாத்
लक्षणा = லக்ஷணையானது,
லக்ஷணு
सम्प्रवर्तते = ஏற்படுகிறது.
ஸம்ப்ரவர்ததே

ஒரே பதார்த்தத்திற்கு உள்ளே இருந்து பிரத்யக்ஷமாயிருப்பதும், வெளியில் இருந்து பிரத்யக்ஷமில்லாமலிருப்பதும் (அப்படியே) இரண்டாவதுள்ளதாயும் பரிபூர்ணமாயும் இருப்பதும் பரஸ்பரம் விரோதமாயிருக்கிறது என்ற காரணத்தினல் லக்ஷணையானது ஏற்படுகிறது.

[44 வது சுலோகத்தில் ஜீவனுடைய ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லும்போது அந்த: கரணத்துடன் கலந்தவனென்று சொன்னபடியால் தேஹாதிகளுக்கெல்லாம் உள்ளேயிருப்பவன் என்றும், பிரதிப் பிராணிக்கும் தனித்தனியே அந்தக் கரணமிருப்பதால் ஜீவர்கள் அநேகர் என்றும், நான் நான் என்று பிரகாசிக்கிறவன் என்றிருப்பதால் அவனையறிவதற்கு வேறு பிரமாணம் தேவையன்னியில் ஸ்வயம்பிரகாசமாயிருப்

பவன் என்றும், அந்த: கரணமென்ற வரம்புக்குட்பட்டுவிட்டபடியால் ஜீவனுடைய ஞானமோ சக்தியோ ஆனந்தமோ எல்லாம் சுருங்கிவிட்டனவென்றும், சொல்லப் பட்டதாக ஆகிறது. அடுத்த சுலோகத்தில் பிரஹ்மம் ஜகத்காரணமென்றும், வியாபகமாயும் ஏகமாயுமுள்ள மாயையையே உபாதியாக உடையதென்றும், ஞானனந்தானந்தஸ்வரூபமாயும் ஸர்வக்ஞனுயும் ஸர்வ சக்தனுயும் ஸர்வ வ்யாபகனுயும் இருக்கும் தன்மையுடையது என்று ஜீவலக்ஷணங்களுக்கு நேர் விருத்தமான லக்ஷணங்கஊயுடையதென்று சொல்லப்பட்டது. இவ்விதம் நேர் விருத்தப்பட்ட இரண்டு பதார்த்தங்களும் வாஸ்தவத்தில் ஒன்றுதான் என்று எப்படிச்சொல்லமுடியுமென்கிற ஸந்தேஹம் வருவது ஸஹஜம்தான். வேற்றுமைப் படுத்தக்கூடிய லக்ஷணங்களுக்கே பிராதான்யம் கொடுத்துக் கொண்டு, இரண்டிற்கும் ஐக்கியத்தை ஸாதிப்பது ஸாத்தியமேயில்லே என்பதை ஒப்புக்கொண்டு அந்த வேறு பட்ட லக்ஷணங்களுக்குப் பிராதான்யம் கொடுக்காமல் அவ்விரண்டு பதார்த்தங்களி லும் பொதுவாயுள்ள சைதன்யாம்சத்தை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டால்தான் ஐக்கியம் ஸித்திக்கும். ஆதலால் வாச்யார்த்தத்தை விட்டு விட்டு லக்ஷ்யார்த்தத்தைத்தான் இங்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டு மென்பதை இந்த சுலோகத்தில் எடுத்துக் காட்டுகிறுர். பொதுவாகவே வாச்சியார்த்தத்தைவிட்டு லக்ஷக்ஷ்யார்த்தத்தையே கிரஹிக்கவேண்டுமென்ற நியமம் வரக்கூடிய இடத்தை அடுத்த சுலோகத்தில் காட்டுகிறுர்.] **(46)**

मानान्तरविरोधे तु मुख्यार्थस्यापरिग्रहे ।
मुख्यार्थेनाविनाभूते प्रतीतिर्लक्षणोच्यते ॥ ४७ ॥

மாஞந்தரவிரோதே⁴ து முக்²யார்த²ஸ்யாபரிக்³ரஹே ।
முக்²யார்தே²ஞவிநாபூ⁴தே ப்ரதீதிர் லக்ஷஞேச்யதே ॥ 47 ॥

मानान्तरविरोधे तु = வேறு பிரமாணங்களுக்கு விரோதம்
மாஞந்தரவிரோதே⁴ து ஏற்படும்போது,
मुख्यार्थस्य = முக்கியமான அதாவது வாச்சியமான அர்த்தத்தை,
முக்²யார்த²ஸ்ய
अपरिग्रहे = எடுத்துக்கொள்ள முடியாத நிஜலமையில்,
அபரிக்³ரஹே
मुख्यार्थेन = வாச்சியார்த்தத்திலிருந்து,
முக்²யார்தே²ன
अविनाभूते = விலகாமலிருக்கிற அர்த்தத்தில்,
அவிநாபூ⁴தே
प्रतीति: = தோன்றுவது,
ப்ரதீதி:
लक्षणा = லக்ஷஊண என்று,
லக்ஷஞ

उच्यते = சொல்லப்படுகிறது.
உச்யதே

வேறு பிரமாணங்களுக்கு விரோதம் ஏற்படும்போது முக்கியமான அதாவது வாச்சியமான அர்த்தத்தை எடுத்துக்கொள்ள முடியாத நிலைமையில் வாச்சியார்த்தத்திலிருந்து விலகாமலிருக்கிற அர்த்தத்தில் தோன்றுவது லக்ஷணை என்று சொல்லப்படுகிறது.

[மனுஷ்யனைப் பார்த்து மாடு என்றால், மனுஷ்யன் மாடு இல்லை என்பது பிரத்யக்ஷமாகத் தெரிவதால் மாடு என்கிற பதத்திற்கு முக்யார்த்தமான மாடு ஜாதியுள்ள பிராணிதான் இங்கு குறிக்கப்படுகிறதென்று வைத்துக் கொள்ள வழியில்லை. ஆகையால் வாச்சியார்த்தத்தை விட்டுவிட அவசியமேற்படுகிறது. அவ்விதம் அவசியம் ஏற்பட்டு விட்ட காரணத்தினால் மாடு என்கிற அர்த்தத்தைப் பூராவும் விட்டு விட்டு பக்ஷி என்றோ மரம் என்றோ அர்த்தம் செய்து விட முடியாது. மாட்டுக்கு ஸப்பந்தமுள்ள ஏதேனும் ஒரு அம்சத்தையே தான் அர்த்தமாக கிரஹிக்க வேண்டும். இந்த மனுஷியன் மாட்டின் குணமான முரட்டுத்தனம் முதலான வற்றோடு கூடி இருக்கிறான் என்று அர்த்தம் செய்ய வேண்டும். இதையே லக்ஷணை என்பார்கள். அந்த லக்ஷணை மூன்றுவிதமாக இருக்கும். வாச்யார்த்தத்தில் ஒரு அம்சத்தை மாத்திரம் விடுகிறதில்லாமல் முழுவதையும் விட்டுவிட்டு அவ்வர்த்தத் திற்கு ஸம்பந்தப்பட்ட வேறு அர்த்தத்தைக் குறிப்பது: "கங்கையில் காசி நகரம் இருக் கிறது" என்பதில் கங்கை என்ற சப்தத்தின் வாச்சியார்த்தமான கங்கா பிரவாஹத்தை விட்டு "கங்கைக்கரை" என்று அர்த்தம் சொல்வது; இது ஒருவிதம். வாச்சியார்த்தத்தில் இல்லாத ஒரு அம்சத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு முழுவதையும் அர்த்தமாகச் சொல்வது: "சிவப்பு ஓடுகிறது" என்பதில் சிவப்பு என்ற சப்தம் வர்ணத் தைக் குறிக்குமே தவிர ஒரு பதார்த்தத்தை குறிக்காது; வர்ணமோ தனியாக ஓடாது. ஆகையால் "சிவப்புக் குதிரை" என்றமாதிரி சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டி வருகிறது; இது இன்னொரு விதம். மூன்றாவதுவிதத்தில் வாச்சியார்த்தத்தை முழுவதும் விட்டுவிடு வதும் கிடையாது, முழுவதையும் அப்படியே வைத்துக்கொள்வதும் கிடையாது: "அவன்தான் இவன்" என்பதில் "அவன்" என்ற சப்தம் வேறு இடத்திலோ காலத்திலோ இருந்தவனைக் குறிக்கும்; "இவன்" என்ற சப்தம் பிரகிருதமான இடத்திலும் காலத்திலும் முன்னால் இருப்பவனைக் குறிக்கும்; இங்கு தேசமும் காலமும் விரோ தப்படுகிறபடியால் அவைகளை விலக்கி இரண்டு பதங்களிலும் பொதுவாய்த் தெரிகிற மனுஷியனை மாத்திரம் குறிப்பதாக எடுத்துக்கொண்டால்தான் வாக்கியம் சரியான படி அர்த்தம் செய்யமுடியும். இம் மூன்றுவித லக்ஷணைகளில் மூன்றாவதானதே "தத்த்வம் அஸி" முதலான வாக்கியங்களில் பொருந்துமென்று அடுத்த சுலோகத்தில் விளக்குகிறார்.] **(47)**

तत्त्वमस्यादिवाक्येषु लक्षणा भागलक्षणा ।
सोऽयमित्यादिवाक्यस्थ पदयोरिव नापरा ॥ ४८ ॥

தத்த்வமஸ்யாதி[3]வாக்யேஷு லக்ஷணா பா[4]க[3]லக்ஷணா ।
ஸோ(அ)யமித்யாதி[3]வாக்யஸ்த[2] பத[3]யோரிவ நாபரா ॥ 48 ॥

तत्त्वमस्यादिवाक्येषु **தத்த்வமஸ்யாதி^{3}வாக்யேஷு**	=	"தத் த்வம் அஸி" முதலான வாக்கியங்களில்,
सोऽयमित्यादिवाक्यस्थपदयोः इव **ஸோ(அ)யமித்யாதி^{3} வாக்யஸ்த^{2}பத^{3}யோ: இவ**	=	“அவன் இவன்” முதலான வாக்கியங்களிலுள்ள இரண்டு பதங்களுக்கும் எப்படியோ அப்படியே,
लक्षणा **லக்ஷணா**	=	பாகலக்ஷணை (வாச்சியார்த்தத்தில் ஒரு அம்சத்தை விட்டும் மற்ற அம்சத்தை விடாமலும் இருக்கும் லக்ஷணை) யேயாகும்,
न अपरा **ந அபரா**	=	வேறுவித லக்ஷணை பொருந்தாது.

"தத் த்வம் அஸி" முதலான வாக்கியங்களில், "அவன் இவன்" முதலான வாக்கியங்களிலுள்ள இரண்டு பதங்களுக்கும் எப்படியோ அப்படியே லக்ஷணையானது பாக லக்ஷணை (வாச்சியார்த்தத்தில் ஒரு அம்சத்தை விட்டும் மற்ற அம்சத்தை விடாமலும் இருக்கும் லக்ஷணை) யேயாகும். வேறுவித லக்ஷணை பொருந்தாது.

["தத் த்வம் அஸி" (நீ அதாக இருக்கிறாய்), "அஹம் பிரஹ்ம அஸ்மி" (நான் பிரஹ்மமாக இருக்கிறேன்), “அயம் ஆத்மா பிரஹ்ம” (இந்த ஆத்மா பிரஹ்மம்), “ப்ரக்ஞானம் பிரஹ்ம" (அறிவே பிரஹ்மம்), என்கிற வாக்கியங்களில் அது என்றும் பிரஹ்மம் என்றும் சொல்லப்படுகிற பதார்த்தம் ஜகத் காரணமாய் வியாபகமாய் ஸர்வக்ஞமாய் என்றெல்லாம் சொல்லக்கூடிய வஸ்து. நீ என்றும் நான் என்றும் ஆத்மா என்றும் அறிவு என்றும் சொல்லப்படுகிற பதார்த்தம் தேஹாதி அந்த: கரணம் உள்பட உள்ள உபாதிகளினால் கட்டுப்பட்டு வெகு சிறியவனாய் அல்பக்ஞனாய் என்றெல்லாம் சொல்லக்கூடிய வஸ்து. இவ்விரண்டும் ஒன்று என்று சொல்லும் இவ்வாக்கியங்களுக்கு சரியானபடி அர்த்தம் சொல்லவேண்டுமானால் இந்த விருத்தாம்சங்களை யெல்லாம் விட்டுவிட்டு இவ்விரண்டிலும் பொதுவாயுள்ள சைதன்யஸ்வரூபத்தைத்தான் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஆகையால் இங்கு பாகலக்ஷணையே யாகும். இவ்விதமாகவே இம்மஹாவாக்கியங்களுக்கு அர்த்தம் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்பதைக் காட்டிவிட்டு அவ்வர்த்தத்தை புத்தியினால் கிரஹித்து வைத்துக்கொண்டு மாத்திரம் இருந்துவிட்டால் போதாது, அவ்வர்த்தத்தை அனுபவத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்துகிறார்.] **(48)**

अहं ब्रह्मेतिवाक्यार्थबोधो यावद्दृढी भवेत् ।
शमादिसहितस्तावदभ्यस्येत्छ्रवणादिकम् ॥ ४९ ॥

அஹம் ப்^{3}ரஹ்மேதி வாக்யார்த^{2} போ^{3}தோ^{4} யாவத்^{3}த்^{3}ருடீ^{4} ப^{4}வேத் ।
ஶமாதி^{3} ஸஹிதஸ் தாவத^{3}ப்^{4}யஸ்யேத் ச்^{2}ர்வணாதி^{3}கம் ॥ 49 ॥

अहं = நான்,

அஹம்

ब्रह्म = பிரஹ்மம்,

ப்^{3}ரஹ்ம

इति = என்ற,

இதி

वाक्यार्थबोध: = வாக்கியத்தினுடைய அர்த்தத்தின் ஞானம்,

வாக்யார்த^{2}போ^{3}த^{4}:

यावत् = எது வரை,

யாவத்

दृढी भवेत् = திடமாக ஏற்படுமோ,

த்^{3}த்^{3}ருடீ^{4} ப^{4}வேத்

तावत् = அதுவரை,

தாவத்

शमादिसहित: = சமம் முதலான ஸாதனங்களுடன் கூடியவனுக,

ஶமாதி^{3}ஸஹித:

श्रवणादिकम् = சிரவணம் முதலானவைகளை,

ஶ்ரவணாதி^{3}கம்

अभ्यस्येत् = அப்யாஸம் செய்யவேண்டும்.

அப்^{4}யஸ்யேத்

நான் பிரஹ்மம் என்ற வாக்கியத்தினுடைய அர்த்தத்தின் ஞானம் எதுவரை திடமாக ஏற்படுமோ, அதுவரை சமம் முதலான ஸாதனங்களுடன் கூடினவனுக சிரவணம் முதலானவைகளை அப்யாஸம் செய்யவேண்டும்.

[நான் பிரஹ்மம் என்ற ஞானம் இங்கேயே அடைய வேண்டியதான திருஷ்டப் பிரயோஜனமாயிருப்பதால், அதற்கு ஸாதனமான சிரவணம், மனனம், நிதித்யாஸனம், ஸமாதி என்பவைகளை ஞானமாகிற பலன் ஸாக்ஷாத்தாக ஏற்படும் வரை அனுஷ்டித்தே தீரவேண்டும். சிரவணுதிகளுக்குப் பூர்வாங்கமாயுள்ள ஸாதன சதுஷ்டயம் என்கிற விவேகம், வைராக்கியம், சமாதிஷட்கம், முமுக்ஷு இவைகளும் ஸ்திரமாய் இருந்து தீரவேண்டும். ஆகையால் ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் ஏற்பட்டு நன்கு நிலைக்கும்வரை இந்த இரண்டுவித ஸாதனங்களையும் இடைவிடாமல் சிரத்தையுடன் அப்யஸித்துக்கொண்டே வரவேண்டும் என்பது மிக அவசியமென் பதை எடுத்துக் காட்டுகிறுர்.] **(49)**

श्रुत्याचार्यप्रसादेन दृढो बोधो यदा भवेत् ।
निरस्ताशेषसंसारनिदानः पुरुषस्तदा ॥ ५० ॥

ஶ்ருத்யாசார்ய ப்ரஸாதே^{3}ன த்^{3}ருடோ^{4} போ^{3}தோ^{4} யதா^{3} ப^{4}வேத் ।
நிரஸ்தாஶேஷ ஸம்ஸார நிதா^{3}னঃ புருஷஸ்ததா^{3} ॥ 50 ॥

विशीर्णकार्यकरणो भूतसूक्ष्मैरनावृतः ।
विमुक्तकर्मनिगलः सद्य एव विमुच्यते ॥ ५१ ॥

விஶீர்ண கார்யகரணோ பூ^{4}த ஸூக்ஷ்மைரனாவ்ருதঃ ।
விமுக்த கர்ம நிக^{3}லঃ ஸத்^{3}ய ஏவ விமுச்யதே ॥ 51 ॥

श्रुत्याचार्यप्रसादेन **ஶ்ருத்யாசார்ய ப்ரஸாதே^{3}ன**	=	வேதம், ஆசார்யர் இவர்களுடைய பிரஸாதத்தினால்,
बोधः **போ^{3}த^{4}ঃ**	=	ஞானமானது,
यदा **யதா^{3}**	=	எப்பொழுது,
दृढा **த்^{3}ருடா^{4}**	=	திடமாக,
भवेत् **ப^{4}வேத்**	=	ஏற்படுமோ,
तदा **ததா^{3}**	=	அப்பொழுது,
पुरुषः **புருஷঃ**	=	புருஷன்,
निरस्ताशेषसंसारनिदानः **நிரஸ்தாஶேஷ ஸம்ஸார நிதா^{3}னঃ**	=	ஸம்ஸாரம் முழுவதற்கும் காரணமான அவித்யை நீங்கினவனாக,
विशीर्णकार्यकरणः **விஶீர்ணகார்யகரணঃ**	=	சரீரம் இந்திரியங்கள் எல்லாம் உலைந்துபோனவனாக,
भूतसूक्ष्मैः **பூ^{4}த ஸூக்ஷ்மைঃ**	=	பூதஸூக்ஷ்மங்களால்,
अनावृतः **அனாவ்ருதঃ**	=	சூழப்படாதவனாக,
विमुक्तकर्मनिगलः **விமுக்த கர்ம நிக^{3}லঃ**	=	கர்மாவாகிற விலங்கிலிருந்து விடுபட்டவனாக,
सद्यः एव **ஸத்^{3}யঃ ஏவ**	=	உடனேயே,
विमुच्यते **விமுச்யதே**	=	முக்தி அடைகிறன்.

வாக்ய வ்ருத்தி

வேதம் ஆசார்யர் இவர்களுடைய பிரஸாதத்தினால் ஞானமானது எப்பொழுது திடமாக ஏற்படுமோ, அப்பொழுது புருஷன் ஸம்ஸாரம் முழுவதற்கும் காரணமான அவித்யை நீங்கினவனாக, சரீரம் இந்திரியங்கள் எல்லாம் உலைந்துபோனவனாக, பூத ஸூக்ஷ்மங்களால் சூழப்படாதவனாக, கர்மாவாகிற விலங்கிலிருந்து விடுபட்டவனாக, உடனேயே முக்தி அடைகிறான்.

["தத் த்வம் அஸி" முதலான வாக்கியங்களினால் சொல்லப்படும் அர்த்தமாகிற பிரஹ்மாத்ம ஐக்கியத்தை வேதமூலமாகவும் குருமூலமாகவும் நன்கு கிரஹித்துக் கொண்டு அனுஸந்தானம் செய்து திடமாக ஆத்ம தத்வ ஸாக்ஷாத்காரம் ஏற்பட்டுவிட்ட ஜீவனுக்கு ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து உடனே விடுதலை ஏற்படுகிற தென்பதை இவ்விரண்டு சுலோகங்களிலும் குறிப்பிடுகிறார். இவ்வித ஸாக்ஷாத்காரம் ஏற்படுவதற்கு மூன்று ஸாதனங்கள் அவசியமானவை என்பதையும் குறிப்பிடுகிறார். ஆத்மாவின் தத்வம் எது என்று போதிக்க வேதாந்தமும், வேதாந்தத்தில் போதிக்கப்படும் தத்வம் இதுதான் என்று ஸந்தேஹத்திற்கிடமன்னியில் தெளிவாய் எடுத்துக்காட்ட குருவும், வேதாந்தத்தினால் போதிக்கப்பட்டு குருவினால் எடுத்துக் காட்டப்பட்ட தத்வம் வாஸ்தவம்தான் என்று உணர தன் அனுபவமும், ஆக மூன்றும் அவசியம். உதாஹரணமாக கல்கண்டை. நேரில் பார்க்காத ஒருவன் “கல்கண்டு தித்திக்கும்" என்று கேள்விப்பட்டிருக்கலாம் ஆனால் கல்கண்டு என்பது எது என்று எடுத்துக்காட்ட கல்கண்டின் தித்திப்பை அனுபவித்த மற்றொருவனும் அவசியம்; அவன் "தித்திக்கும் கல்கண்டு இது" என்று சொல்லலாம். இவ்விரண்டுடன் நிறுத்திவிட்டால் நாக்கில் கல்கண்டின் ருசி தெரியாது; இவ்விரண்டின் மூலமாய் அறிந்துகொண்ட கல்கண்டை நாக்கில் போட்டுக்கொண்டால்தான் கேள்விப்பட்டதும் உபதேசிக்கப்பட்டதுமான கல்கண்டின் தித்திப்பு வாஸ்தவம்தான் என்கிற அனுபவம் ஏற்படும்; அப்பொழுது தான் “கல்கண்டு தித்திக்கிறது" என்ற ஞானம் ஏற்படும். இவ்விதமாகவே வேதாந்த சிரவணத்தினாலும் குருவின் உபதேசத்தினாலும் ஆத்ம ஆத்ம தத்வத்தைப் பரோக்ஷமாக அறிந்துகொண்டு நிரந்தரம் அனுஸந்தானம் செய்வதினால் அபரோக்ஷமாக அறியவேண்டும். இவ்விதம் ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் திடமாக ஏற்பட்ட உடனேயே ஆத்ம தத்வத்தை அறியாத்தன்மையாகிய அவித்யை நிவிருத்தி ஆகிவிடும். "உடனே" என்பது “அடுத்த க்ஷணத்தில்" என்ற அர்த்தத்தில் உபயோகிக்கவில்லை; "அதே க்ஷணத்தில்” அதாவது ஸமகாலத்தில் என்றுதான் அர்த்தம். அவித்யையே காமமாக பரிணமித்து கர்மாவில் இழுத்து விட்டு ஸுக துக்கங்களை அனுபவிக்கும்படி செய்கிற படியால் ஸர்வ ஸம்ஸாரத்திற்கும் அவித்யையே மூல காரணம். அதன் விரோதியான ஆத்மஞானம் ஏற்பட்ட க்ஷணமே, தீபம் வந்த க்ஷணமே இருட்டு விலகுவதுபோல, அவித்யை விலகிவிடும். அவித்யை போய்விட்டபடியால் அதன் கார்யங்களான காம க்ரோதாதிகளுக்கு ஆசிரயமான ஸூக்ஷ்ம சரீரமும், காம க்ரோதாதிகளை வெளிக்காட்டவும் அவைகளின் பலனான ஸுக துக்கங்களை அனுபவிக்கவும் அவசியம் வேண்டியிருக்கிற போகாயதனமான ஸ்தூல சரீரமும், பிரயோஜனமற்றுப்போய்விடுகின்றன. இந்த ஸூக்ஷ்ம சரீரத்திற்கு உபாதானகாரணமான அபஞ்சீகிருதமான ஐந்து ஆகாசாதி பூதங்களும், ஸ்தூல சரீரத்திற்கு உபாதான காரணமான பஞ்சீக்ருதமான ஐந்து ஆகாசாதி பூதங்களும் இனி ஆத்மாவை மறைக்க சக்தியற்றவைகளாக ஆகிவிடுகின்றன. போகாயதனமான ஸ்தூல சரீரமும் போக ஸாதனமான ஸூக்ஷ்ம சரீரமும் பிரயோஜனம் அற்றுப்

போனவுடன் போகத்திற்கே இடமில்லாததினுல் போகத்திற்குக் காரணமான புண்ணிய பாப கர்மாக்களும் இந்த ஞானியை பாதிக்கும் தன்மையை இழந்துவிடும். ஆக அவித்யாகாம கர்மங்களும் அவைகளின் ஆசிரியமான தேஹாதிகளும் விலகி னவுடன் ஸ்வயம்பிரகாசமாயுள்ள ஆத்மா எவ்வித பந்தமும் மறைவும் இல்லாமல் பிரகாசிக்கிருர். இதுவே முக்தி எனப்படும். ஞான ஸமகாலத்திலேயே முக்தியை யடைந்துவிட்ட போதிலும் இந்த சரீரத்தைக்கொடுத்த கர்மாவின் வேகமிருக்கும் வரையில் சரீராதிகளுக்கு விலக்ஷணமாயுள்ள ஆத்மஸாக்ஷாத்காரம் இருந்து வந்த போதிலும் சரீராதிகள் அத்யந்த நாசத்தையடையா. ஆகையால் அந்த ஞானி வாஸ்தவமாக முக்தனுயிருந்தபோதிலும் சரீராதிகள் உள்ளவனுக மற்றவர்களுக்குக் காணப்படுவான். அந்தக்கர்மாவின் வேகமும் தீர்ந்தவுடன் வேறு சரீரமெடுக்க நிமித்தமே யில்லாமல் விதேஹமுக்தனுக கைவல்ய பதவியை அடைந்து விடுவான். இதையே மேல் இரண்டு சுலோகங்களில் குறிப்பிடுகிருர்.] **(50-51)**

प्रारब्धकर्मवेगेन जीवन्मुक्तो यदा भवेत् ।
किञ्चित्कालमनारब्धकर्मबन्धस्य संक्षये ॥ ५२ ॥

ப்ராரப்3த4 கர்ம வேகே3ன ஜீவன்முக்தோ யதா3 ப4வேத் ।
கிஞ்சித்காலமனாரப்3த4 கர்ம ப3ந்த4ஸ்ய ஸங்க்ஷயே ॥ 52 ॥

निरस्तातिशयानन्दं वैष्णवं परमं पदम् ।
पुनरावृत्तिरहितं कैवल्यं प्रतिपद्यते ॥ ५३ ॥

நிரஸ்தாதிஶயானந்த3ம் வைஷ்ணவம் பரமம் பத3ம் ।
புனராவ்ருத்தி ரஹிதம் கைவல்யம் ப்ரதிபத்3யதே ॥ 53 ॥

प्रारब्धकर्मवेगेन **ப்ராரப்3த4 கர்ம வேகே3ன**	=	பிராரப்தகர்மத்தின் வேகத்தினுல்,
कञ्चित्कालं **கஞ்சித்காலம்**	=	சிலகாலம்,
जीवन्मुक्तः **ஜீவன்முக்தஃ**	=	ஜீவன்முக்தனுக,
यदा **யதா3**	=	எப்பொழுது,
भवेत् **ப4வேத்**	=	இருப்பானே (அதன்பின்),
अनारब्धकर्मबन्धस्य **அனுரப்3த4கர்மப3ந்த4ஸ்ய**	=	பிராரப்தமல்லாத (ஸஞ்சிதம், ஆகாமி என்கிற) கர்மாக்களின் கட்டு,
संक्षये **ஸங்க்ஷயே**	=	நசித்துவிட்டபடியால்,

निरस्तातिशयानन्दं	=	எதற்கு மேலாக ஆனந்தம் கிடையாதோ
நிரஸ்தாதிஶயானந்த³ம்		அப்பேர்ப்பட்ட ஆனந்த ஸ்வரூபமாயும்,
पुनरावृत्तिरहितं	=	திரும்பியும் ஸம்ஸாரத்திற்கு
புனராவ்ருத்தி ரஹிதம்		வருவதென்பதேயில்லாததாயும்,
वैष्णवं	=	ஸர்வவியாபகமான பிரஹ்மத்திற்குரியதாயும்,
வைஷ்ணவம்		
कैवल्यं	=	ஒன்ருகவே தனித்திருக்கும் தன்மையுடையதாயும்
கைவல்யம்		உள்ள,
परमं	=	உத்தமமான,
பரமம்		
पदं	=	நிலேயை,
பத³ம்		
प्रतिपद्यते	=	அடைகிருன்.
ப்ரதிபத்³யதே		

பிராரப்த கர்மத்தின் வேகத்திஞல் சிலகாலம் ஜீவன் முக்தஞக எப்பொழுது இருப்பாஞே, (அதன்பின்) பிராரப்தமல்லாத (ஸஞ்சிதம் ஆகாமி என்கிற) கர்மாக்க ளின் கட்டு நசித்துவிட்டபடியால் எதற்கு மேலாக ஆனந்தம் கிடையாதோ அப்பேர்ப்பட்ட ஆனந்த ஸ்வரூபமாயும் திரும்பியும் ஸம்ஸாரத்திற்கு வருவதே யில்லாததாயும் ஸர்வவியாபகமான பிரஹ்மத்திற்குரியதாயும் ஒன்ருகவே தனித்தி ருக்கும் தன்மையுடையதாயும் உள்ள உத்தமமான நிலேயை அடைகிருன்.

[புலியென்று நிஜனத்துவிடப்பட்ட அம்பு, புலியல்ல பசுவென்று தெரிந்து விட்டதற்காக நின்றுவிடாது. அந்த பிராணியை அடித்தே தீரும். அதேமாதிரியாக இந்த சரீரத்தைக்கொடுத்த பிராரப்த கர்மா ஆத்மஞானம் ஏற்பட்டு விட்டதற்காக நசித்துவிடாது அக்கர்மாவின் வேகமிருக்கும்வரை இருந்தேதீரும். ஆக சரீரம், ஆத்ம ஞானம் இரண்டும் சேர்ந்தேயிருக்கிறபடியால் அந்த ஞானியை ஜீவன்முக்தன் என்பார்கள். பலஜேக்கொடுக்க ஆரம்பிக்காத முன்செய்த கர்மாக்கள் பூராவும் ஞானத் திஞல் நாசமடைந்துவிடுகின்றன. ஞானமேற்பட்ட பின் செய்யும் சேஷ்டைகளில் “நான் செய்கிறேன்" என்கிற எண்ணமேயில்லாததிஞல் அவை கர்மாவேயாகாது ஆகையால் பிராரப்த கர்மாவின் முடிவில் வேறு ஜன்மத்தையோ வேறு லோகத்தை யோ கொடுக்கக்கூடிய எவ்வித கர்மாவும் இல்லாததிஞல் அந்த ஞானி ஸர்வ வியாபகமான பிரஹ்மத்தோடு ஒன்ருக ஆகிவிடுகிருன். இதே விதேஹ முக்தி என்பது அந்த நிலேயில் ஆனந்த ஸ்வரூபமாகவே இருந்து விடுகிறபடியால் அதற்கு மேல் ஆனந்தமிருக்கக்கூடியதேயில்லே என்று சொல்லி இச்சிறு பிரகரணத்தை ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் மங்களமாக முடிக்கிருர்கள்.] **(52-53)**

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य श्रीमच्छङ्करभगवतः कृतौ वाक्यवृत्तिः सम्पूर्णम् ।

இதி ஶ்ரீமத்பரமஹம்ஸபரிவ்ராஜகாசார்யஸ்ய ஶ்ரீகோ³விந்த³ப⁴க³வத்பூஜ்யபாத³ஶிஷ்யஸ்ய ஶ்ரீமச்ச²ங்கரப⁴க³வத꞉ க்ருதௌ வாக்யவ்ருத்தி꞉ ஸம்பூர்ணம் ।